Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація
Svoboda
30 Montgomery Street
Jersey City N J 07302
Телефони (201) 434-0237
(201) 434-0807
(201) 434-3036
УНСоюз (201) 451-2200

РІК XCIII. Ч. 11. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 17-го СІЧНЯ 1986 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, JANUARY 17, 1986 No. 11. VOL. XCIII.

ПАРОХІЯ СВ. ВОЛОДИМИРА В ЕЛІЗАБЕТІ ЗЛОЖИЛА 11,507 ДОЛ. НА ГАРВАРДСЬКИЙ ПРОЄКТ

Елізабет, Н.Дж. (ІЯХ). — З ініціятиви пароха о. шамб. Йосифа Федорика обраний окремий комітет при українській католицькій церкві св. Володимира в Елізабеті, Н. Дж., закінчив свою функцію і вислав на Гарвардський Проєкт 11,507 долярів. Якщо взяти до уваги, що згадана парохія є одною з менших, то ця сума дуже вимовна. Заслуга в цьому не лише самого пароха о. Й. Федорика, великого ентузіяста наукового відзначення Тисячоліття Хрищення Руси-України Гарвардським Проєктом, але усіх парохіян, які щиро жертвували від найменших сум до тисячі долярів, разом біля 200 осіб.

Та збірка своєю формою є теж і новою. Окремий комітет протягом кількох тижнів провів цю збірку, яку окремо проголосив о. Федорик з амабони.

Л. Молодожанин виготовляє пам'ятник Дж. Діфенбейкерові

Оттава. — Канадська преса повідомила, що міністерство внутрішніх справ, а зглядно комісія опіки парків і пам'ятників, прийняла проєкт Лева Молодожанина, світової слави українського скульптора, для побудови пам'ятника в столиці Канади одному із відомих канадських політиків, довголітньому прем'єр-міністрові і державному діячеві **Джанові Діфенбейкерові**, до речі, щирому приятелеві України і українських поселень у вільному світі.

Запрошення уряду досягло Л. Молодожанина в Мюнхені, Західня Німеччина, де він перебував у професійній подорожі по Европі. Мистець спішно повернувся до Канади і проєкт пам'ятника був своєчасно переданий відповідальним чинникам.

Крім Л. Молодожанина, проєкт пам'ятника надіслали ще три інші відомі в Канаді мистці, але здійснення цього діла доручено українському мистцеві. Пам'ятник буде виконаний у формі 2,7-метрової статуї Дж. Діфенбейкера, відлитої в бронзі. Він стоятиме на гранітному постументі, задивлений трішки вліво, з книжкою у правій руці і лівою у кишені. На всю постать накинений плащ.

Л. Молодожанин почав уже готувати велетенський модель у Вінніпезі, бо, на думку мистця, Оттава за гомінке місто, щоб у ньому можна було спокійно працювати мистцеві.

Очевидно, всі українці гордяться черговим успіхом Л. Молодожанина, бо це не є тільки його особисте досягнення, а посередньо досягнення цілої української діяспори. Він своїм мистецтвом приносить славу всій українській спільноті і поширює добре ім'я українця у світі. Його пам'ятники красуються вже у Вашінґтоні, Буенос Айресі, Ватикані, Ню Йорку, а тепер буде ще один в Оттаві.

Пам'ятник Дж. Діфенбейкера має бути закінчений осінню 1986 року.

Алекс виступить вперше в Клівленді

Клівленд. — Олексій Голуб, **відомий усім, як „Алекс", матиме свій перший виступ тут в залі православної катедри** св. Володимира на „Полтавському Вечорі", який відбудеться в суботу, 8-го лютого ц.р.

Алекс є кабаретним співаком, який виступав в багатьох концертах в Америці і Канаді. Клівлендський концерт буде його першим.

Недавно Алекс видав **свою першу платівку "У присвяті Івасюкові"**, яка вийшла в Торонто. **Тепер він працює в нічнім клюбі в** Ню Йорку.

Квитки на цей вечір, який включатиме вечерю, концерт і забаву, є в сумі 14 дол. від особи та можна їх набути телефонуючи на такі числа: **бюро катедри св. Володимира 888-7354**, Н. Клепач 845-3612, Л. Середа 582-0409, В. Яременко 886-4399 і В. Кап 864-5828.

ВІДДІЛАМ УНСОЮЗУ ВИСЛАНО ПОВНОВЛАСТІ ДЛЯ ДЕЛЕҐАТІВ, ПРОГОЛОШУЄТЬСЯ АДРЕСИ ВІДДІЛІВ З МЕШНИМ ЧИСЛОМ ЧЛЕНІВ

(В.С.). — З місячними виказами та рахунками на січень ц.р. розіслала Головна Канцелярія УНСоюзу всім Відділам друки повновластей для конвенційних делеґатів, кількість яких устійнено на підставі чисел повноправних членів за станом з 31-го грудня 1985 року, тобто всіх тих членів, які поміщені на виказках на січень та які платять у цих Відділах вкладки до Братського Фонду. Для кожного делеґата і заступника вислано секретарям Відділів по два друки повновластей, що їх Відділи мають виповнити та переслати Головній Канцелярії УНСоюзу впродовж 10 днів від дати вибору. Збори Відділів для вибору делеґатів повинні відбутися до 3-го березня 1986 року.

На іншому місці в цьому числі поміщений список та адреси секретарів тих Відділів, які мають менше як 75 повноправних членів. Кожний з цих Відділів може набути управнення на вибір спільного делеґата через об'єднання з другим Відділом, коли число повноправних членів таких двох Відділів становитиме 75 або більше членів. Про таке об'єднання для спільного вибору делеґата і заступника повинні оба Відділи спершу порозумітися між собою, а тоді повідомити окремими листами про таке домовлення Рекордовий Відділ УНСоюзу, щоб одержати від нього друки повновластей для делеґата і заступника.

Згідно з постановами статуту УНСоюзу, право бути обраним на делеґата має кожний член у віці понад 18 років, української національности або походження, який був повноправним членом УНСоюзу впродовж не менше одного року і членом Відділу, що його має він репрезентувати, та в якому він платить вкладки до Братського Фонду, не менше як шість місяців, який має всі кваліфікації урядовця Відділу та який виявив активну участь в організаційній та розвитковій праці УНСоюзу.

Губернатор Т. Кейн проголосить День Української Незалежности

Трентон, Н.Дж. — **Як інформує головний радний Андрій Кейбіда, який є членом Етнічної ради стейту Ню Джерзі, губернатор Томас Кейн підпише проклямацію для відзначення Дня** Української Незалежности в середу, 22-го січня, в год. 2-ій по полудні, у своїх бюрах в столиці стейту, в присутності української делеґації.

Таку проклямацію, як і в минулих роках, вже видав посадник Мейплвуду, Н. Дж., Роберт Ґрессмір і була вона проголошена на засіданні Міської ради у вівторок увечері, 14-го січня ц.р. Вивішення прапорів у Мейплвуді назначене на год. 9-ту вранці в середу, 22-го січня.

В Бриджпорті відзначать Січневі Роковини

Бриджпорт, Конн. — Заходом місцевого відділу УККА тут з нагоди Січневих Роковин приготовляється святочний обід з короткою програмою у неділю 26-го січня ц.р., зараз по Службі Божій в церковній залі, при 457 Нобл-Барнум вул. Біля год. 11-ої почнеться коротка програма, а після програми відбудеться обід, який приготовляє відділ СУА в Бриджпорті. Також приготовляється делеґація місцевих українських організацій та церков на відвідини до мейора міста, а також до губернатора стейту Вілліяма О'Ніла в Гартфорді.

В Бервіку святкуватимуть Свято Державности

Бервік, Па. — Тут в окрузі твердого вугілля, де саме в 1986 році відзначують 200-ліття, Свято Державности України 22-го січня буде тим разом особливо торжественне.

Як повідомляє місцевий щоденник „Сандей Індепендент" з неділі 12-го січня 1986 року, 68 роковини проголошення незалежности України будуть відзначені окремою церемонією в історичному ратуші міста.

Синьо-жовтий прапор, що знаходиться на вулиці прапорів з приводу 200-ліття, буде на цей час висіти поруч американського прапору на ратуші. Мейор міста Лю Біяччі видав окрему проклямацію з приводу Свята Державности, в якому закликає всіх громадян солідаризуватися з українцями, що стремлять до повної незалежности України. Він підкреслив, що український нарід вже 65 років є поневолений комуністичною Росією, але не піддається і не тратить надії на волю.

В святочній церемонії у ратуші візьме участь крім мейора міста о. Іван Бекедж парох місцевої Української католицької церкви св. Кирила і Методія, який відмовить молитву і подяку за проголошення Українського Дня. Програма розпічнеться о год. 10-ій ранку відспіванням американського і українського гимнів. Вечером того самого дня буде о год. 7-ій висвітлений в церковній залі фільм „За стерном долі", який є продукцією УНСоюзу. Голова Округи Твердого Вугілля Тимко Бутрей та його співробітники є спонзорами цього показу.

Антиамериканська пропаґанда в СССР не втихає

Москва. — Совєтське пресове агентство ТАСС розіслало до преси інформацію, в якій говориться, що Адміністрація президента Роналда Реґена „форсує підготову до реалізації своїх злочинних замірів скинути законний уряд Лівії, незалежна антиімперіялістична політика якого викликає неприховане роздратування в Білому Домі".

Покликаючись, як в багатьох інших випадках, на американську ліберальну пресу, в тому випадку на „Вашінґтон Пост", ТАСС заявляє, що З'єднані Стейти Америки „завершили розробку плянів збройних акцій проти соціялістичної народної лівійської Арабської Джамахірії. Плянування можливих воєнних дій проти цієї країни, — інформує далі ТАСС, — було розпочато влітку 1985 року після проведеної в Білому Домі наради з участю президента Р. Реґена, директора ЦРУ Вілліяма Кейсі, колишнього помічника президента по національній безпеці Роберта МекФарлейна та інших провідних зовнішньополітичних радників Адміністрації".

На цій нараді, згідно з інформацією ТАСС, „проаналізовано варіанти воєнних дій і проведено детальне вивчення потенціяльних цілей у Лівії". ТАСС каже також про „різке посилення підривної діяльності ЗСА проти Лівії, схалений Білим Домом плян розвідки державного перевороту в Тріполі". За даними цього пляну Еф-Бі-Ай, нібито передбачається скинення уряду Муаммара Каддафі, а може навіть фізичне усунення керівника лівійського режиму.

Для підсилення своєї пропаґандивної дії ТАСС додає, що „для здійснення цієї змови проти Лівії, асигновано вже кілька мільйонів долярів".

Інформацію ТАСС помістили усі центральні і республіканські газети, а також передано через радіо і телевізійні сітки під час вечірних новин.

БАЛЬ ДЕБЮТАНТОК В НЮАРКУ

Виппані, Н. Дж. — Пластова Станиця в Нюарку, Н. Дж. і гурток Пластприяту влаштовують традиційні карнавалові вечерниці з презентацією дебютанток, які відбудуться в суботу, 25-го січня ц.р. тут в залі Бирчвуд Менор при 111 No. Jefferson Road. Початок забави в 7-ій годині вечора, презентація дебютанток в годині 7:30, а опісля вечеря. Вечерниці триватимуть до 2-ої год. ночі. Вступ разом з вечерою — 40 дол. від дорослих, молодь до 23 років — 30 дол. Одяг вечірній. До танців приграватиме оркестра „Темпо". В справі квитків і місць при столиках слід звертатись до крамниці „Говерля", або телефонувати на число (201) 374-5768.

ТЕНІСОВА ЗУСТРІЧ

Флоргам Парк, Н. Дж. Карпатський Лещатарський Клюб влаштовує зимову товариську тенісову зустріч, яка відбудеться в суботу, 22-го лютого ц.р., від 7-ої до 11-ої години вечора тут на кортах „Columbia Racquet Club". Усі любителі тенісу запрошені. Вступ від дорослих — 15 дол., а діти до 15-ти років даром. В програму включені теніс, буфет і розвага. Зголошуватись можна до 17-го лютого ц.р. За дальшими інформаціями слід звертатись до провідника зустрічі Александра Поповича на адресу 251 Kingsland Terrace, South Orange, N. J. 07079, або на число телефону: (201) 763-9331 або (212) 269-6500.

ПЛЯНУЮТЬ ДОПОМОГУ ПАРТИЗАНАМ НІКАРАҐУА

Вашінґтон. — Як повідомляє кореспондент газети „Вашінґтон Таймс" Дж. О'Лірі, Рада Крайової безпеки ЗСА і спеціяльна комісія, які на протязі кількох місяців вивчали справу допомоги нікараґуанським партизанам, мають намір у найближчі дні представити президентові Роналдові Реґенові рекомендацію про асиґнування для повстанців 30 мільйонів долярів.

Мова йде про військову допомогу, в тому числі про надання партизанам зенітних засобів для боротьби з совєтськими гелікоптерами що їх сандіністи все більше використовують проти повстанців.

Починаючи з грудня представники Адміністрації намагаються дістати підтримку членів Конґресу щодо допомоги нікараґуанським партизанам. Як і в минулому, відповідна резолюція може викликати розбіжність в поглядах, але останнім часом багато членів Конґресу ставляться до нікараґуанського режиму більш критично, бо він продовжує порушувати громадянські свободи нікараґуанців і веде кампанію проти Католицької Церкви, а також підтримує лівий терористичний рух в Колюмбії.

Останній раз Вашінґтон надавав нікараґуанським партизанам військову допомогу в 1984 році. У минулому році Конґрес погодився виділити повстанцям „гуманну допомогу" продуктами, ліками, одягом у висоті 27 мільйонів долярів. Ця програма допомоги закінчується 31-го березня. Тепер Адміністрація, мабуть, знову прийме рішення просити законодавців виділити партизанам військову допомогу.

У СВІТІ

ПРЕСОВІ АҐЕНТСТВА повідомляють з Каїро, що в Південному Ємені все ще тривають бої на вулицях столиці Аден, особливо біля летовища і урядових будинків та радіостанцій, які мабуть хочуть захопити у свої руки противники теперішнього лідера Ємену Алі Нассера Мохаммеда аль-Гассані. Деякі кореспонденти повідомили, що він вже помер від ран, а його місце перебрав заступник. В іншому повідомленні говориться, що спробою перевороту керували просовєтські радикальні елементи, які домагаються збільшення співпраці Ємену з СССР.

МАРКО ВІНІЦІО Керезо Аревальо, перший цивільний президент Ґватемалі після урядування військової хунти на протязі трьох декад, перебрав владу, прийняв присягу і заповів, що працюватиме віддано для покращання ґватемальської економіки, яку майже цілковито зруйнували експерименти хунти, перекупства, занедбання, нажива тощо. Він заявив також під час інавґураційної промови, що поборюватиме всякі заколоти, міжпартійні і міжфракційні суперечки, які є тлом всяких непорозумінь між народом і урядом.

АКАДЕМІК-ДИСИДЕНТ Андрей Сахаров мав знову змогу говорити з Татяною Янкелєвіч, дочкою його дружини Єлєни Боннер, яка тепер перебуває у шпиталі після операції серця. Він був задоволений, що лікарі нарешті рішилися на операцію після деяких вагань. Розмова Т. Янкелєвіч з А. Сахаровим тривала 15 хвилин, але коли вона почала розпитувати його про здоров'я і про те чи колеги з московської Академії Наук відвідували його в Горькому, в телефонній трубці почало шуміти і Янкелєвіч не могла почути відповіді Сахарова. Після ще одної спроби і повторення совєтського зумисного заглушування, вона зрезиґнувала з дальшої розмови і попрощалася із співрозмовцем.

КУБИНСЬКА ОФІЦІЙНА делеґація відвідала Перу, що вказує на зміцнення зв'язків між цими обидвома країнами після того, як владу в Перу перебрав в липні минулого року новий президент Алан Ґарсія, який веде нібито невтральну, а на ділі прокубинську, тобто прокомуністичну політику. Кубинську делеґацію очолював президент Крайової асамблеї, тобто парляменту, що надавало самій візиті більшого значення.

ГОЛОВИ ДЕЛЕҐАЦІЙ З'єднаних Стейтів Америки і Совєтського Союзу, які ведуть переговори про редукцію нуклеарної стратегічної зброї — Макс Кампелмен і Віктор П. Карпов — повернулись з Вашінґтону і Москви до Женеви для переведення четвертої рунди переговорів. В окремих заявах вони заявили кореспондентам, що атмосфера для переговорів, після зустрічі і розмов у Женеві президента Роналда Реґена із совєтським лідером Міхаїлом Горбачовим в листопаді минулого року, значно краща і треба сподіватися більших успіхів у переговорах, а може навіть випрацювання якогось спільного договору про зменшення нуклеарної стратегічної зброї. Карпов, так як його зверхник Горбачов, все ще заявляють, що головною перешкодою на шляху до відновлення співпраці і скорочення озброєння є стратегічна оборонна ініціятива Р. Реґена, тобто космічна зброя.

РЕЧНИКИ ПОЛЬСЬКОГО уряду заявили у Варшаві, що зловлений поліцією провідний діяч підпільної „Солідарности" Богдан Борусєвіч, якого зловили в Ґданську, куди він приїхав, щоб наладнати видавничі справи, стане перед „судом справедливости" за нелеґальну антидержавну активність і підбурювання народних мас проти уряду і комуністичної системи. Речник уряду Єжи Урбан заявив, що 37-річний активіст „Солідарности" не потребує признаватись до вини, бо на його „конті" прокуратура має й так багато справ за які він може бути покараний.

ІТАЛІЯ, ОХОРОНЯЮЧИСЬ перед тероризмом, наказала покинути країну 12-ом палестинцям-студентам, які, як твердять працівники державної служби безпеки, самі займалися збиранням всяких інформацій, або симпатизували відомим терористичним палестинським групам. Потягнення було зроблене після того, як з Каїро до Риму повернувся прем'єр-міністер Беттіно Краксі, де він зустрічався з єгипетським президентом Госні Мубараком.

В ЛИВАНІ ВСЕ ЩЕ неспокійно, не зважаючи на підписану в Дамаску угоду про припинення боїв між поодинокими політичними фракціями. Тим разом християнська міліція, льояльна урядові президента Аміна Гемаєля, зударилась з армійською частиною командир якої не конче погоджується з політикою теперішнього уряду. А. Гемаєль не задоволений частим порушуванням договору і у зв'язку з цим він поїхав знову на розмови із сирійським президентом Гафезом ель-Ассадом, який був ініціятором цієї домовлености.

ҐОРБАЧОВ ПРОПОНУЄ ПОВНЕ ВИКЛЮЧЕННЯ НУКЛЕАРНОЇ ЗБРОЇ

Москва. — У несподіваній заяві в середу, 15-го січня ц.р. Міхаїл Горбачов запропонував, щоб до кінця того сторіччя виелімінували всю існуючу нуклеарну зброю, а тепер проголосив тримісячне завішення всіх нуклеарних експериментів в СССР.

Однак Горбачов заявив, що його пропозиція лише тоді може мати значення і бути переведена в життя, якщо й ЗСА проголосять такий самий плян та відмовляться від пляну продукції космічної оборонної системи.

Горбачов уважає, що його пропозиція це найважніше рішення, яке зробило Політбюро на початку 1986 року і його проголошено в телевізії та радіо пресовим агентством ТАСС. Зложення такої заяви напередодні нових переговорів в Женеві поміж представниками СССР і ЗСА є продуманим політичним потягненням, щоб здобути симпатії західнього світу.

Пропозиція М. Горбачова передбачує три частини і мала б закінчитися кульмінаційною точкою світовою заявою, в 200 році, що „така зброя ніколи більше не може бути уживана". Він уважає, що початок його пляну повинен розпочатися вже в тому році в СССР і ЗСА, а після того мають прилучитися до того інші країни, які виробляють нуклеарну зброю.

У Вашінґтоні президент Роналд Реґен заявив, що вітає пропозицію Горбачова і уважно її розгляне.

Е. Шеварднадзе перебуває в Японії

Токіо. — В середу, 15-го січня, сюди прибув з чотириденною візитою міністер закордонних справ СССР Едуард Шеварднадзе. На думку політичних обсерваторів, приїзд Е. Шеварднадзе свідчить про поліпшення совєтсько-японських відносин. Це перша візита такого високого совєтського чиновника з того часу, як в Японії побував у 1976 році попередник Е. Шеварднадзе, Андрей Громико.

Токійський кореспондент газети „Волл Стріт Джорнал" Бернард Висоцкі повідомив, що Е. Шеварднадзе і міністер закордонних справ Японії Сінтаро Абе обговорять економічні проблеми, але мало надій, щоб вони „займалися конкретними справами". Американський журналіст вважає, що метою візити Шеварднадзе є поліпшити політичний клімат, що згодом могло б привести до розширення торгівлі, яка постійно зменшується. Якщо в 1982 році вона становила 5,6 більйона долярів, то в 1985 році лише 3,8 більйона дол.

Кореспондент пише також, що на зустрічах з С. Абе совєтський міністер мабуть запропонує плян перетворення Далекого Сходу в безядерну зону і скликання конференції країн Азії у справах безпеки. „Ми вважаємо, що Совєтський Союз спробує вбити клин між ЗСА і їх друзями та союзниками в Тихому океані", — сказав в інтерв'ю з Б. Висоцким неназваний ним „американський дипломат".

Під час перебування в Токіо Шеварднадзе зустрівся також з прем'єр-міністром Суґіро Накасоне.

Напроти амбасади СССР в Токіо відбулася величезна антисовєтська демонстрація, учасники якої вимагали звільнити Південний Сахалін і частину Курільських островів, захоплених Совєтським Союзом після Другої світової війни. Японія продовжує вважати острови своєю територією і відмовляється підписати з Совєтським Союзом мирний договір, поки ці острови не будуть їй повернені.

Вважають, що питання про острови буде обговорюватися під час візити совєтського міністра, але в першу чергу СССР захоче добитися від Японії розширення економічного співробітництва, нових позик і заавансованої японської технології.

В АМЕРИЦІ

ДО ВАШІНҐТОНУ З ОФІЦІЙНОЮ візитою прибув президент Еквадору Леон Кордеро. На урочистій церемонії зустрічі перед Білим Домом Роналд Реґен і Л. Кордеро обмінялися промовами. „З'єднані Стейти залишаються вірним другом Еквадору і завжди зроблять все, що від них залежить, щоб прийти на допомогу на випадок потреби", — сказав у своєму виступі Р. Реґен. У промові-відповіді, виголошеній по-англійськи, Л. Кордеро дав високу оцінку американсько-еквадорським відносинам і підтвердив свою відданість демократичним принципам.

ЗАСТУПНИК СЕКРЕТАРЯ Департаменту оборони ЗСА Ричард Армітедж, який недавно вернувся з В'єтнаму на чолі американської делеґації, розповів про численні відомості, отримані делеґацією, які підтверджують, що в Індокитаї все ще перебувають американські військовослужбовці з часів в'єтнамської війни. Виступаючи на телевізії, Р. Армітедж сказав: „Адміністрація дотримується думки, що деякі колишні військовослужбовці ЗСА силою утримуються в Індокитаї". Він повідомив, що досі все ще невідома доля 2,441 американського військовослужбовця, які вважаються пропалими безвісти з часів в'єтнамської війни.

ФРАНЦУЗЬКА УРЯДОВА радіокомпанія назвала президента Роналда Реґена найпопулярнішим державним мужем 1985 року. До такого висновку вона прийшла після опитування 30,000 радіослухачів.

РЕЧНИК ДЕРЖАВНОГО ДЕПАРТАМЕНТУ повідомив, що дії іранських військових моряків, які затримали і вчинили огляд американського торговельного корабля „Президент Тейлор", були законними і виправдовуються станом війни, в якому перебуває Іран. В рапорті Державного департаменту сказано також, що ЗСА вважають справу закінченою і не мають наміру вживати ніяких дальших заходів.

ДИРЕКТОР КРАЙОВОГО інституту алерґії і інфекційних недуг доктор Антоні Фосі вважає, що в найближчі п'ять-десять років вірусом АІДС заразяться два-три мільйони американців. За його прогнозами, в 40 відсотків з них розвинеться це захворювання. Якщо А. Фосі має рацію, то приблизно 400,000 американців умруть від цієї хвороби, а за п'ять-десять років ця кількість може досягнути мільйона. Федеральний уряд вважає, що в цьому році буде виявлено 14-15,000 нових випадків захворювання на АІДС.

ФІЛЬМОВА І ТЕЛЕВІЗІЙНА артистка Донна Рід померла ранком 14-го січня ц.р. після довшої боротьби з раком. Д. Рід, яка отримала нагороду Оскара в 1953 році, звільнено недавно із шпиталю де вона лікувалась від рака і виразку на шлунку. Остання роля Рід була на вечірній телевізійній програмі „Даллас", яку вона грала один рік. Рід померла на 65 році життя.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (50-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members: $7.50 — 6 months, $15.00 — 1 year. Change of address - $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу $7.50 на 6-місяців, $15.00 — на рік. За кожну зміну адреси — $1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Боротьба проти тероризму

Існує велика різниця поглядів на способи, як найдоцільніше боротися проти міжнародного тероризму, бо щодо самої потреби такої боротьби — всі однозгідні. Президент Реґен проголосив господарські санкції проти Лівії, найбільшого сучасного протектора тероризму, і звернувся зі закликом до своїх західньоевропейських союзників приєднатися до акції політично-економічного ізолювання Лівії. Західньонімецький канцлер Гельмут Коль і британський прем'єр Марґарет Тачер відмовились, арґументуючи, що економічні санкції — недоцільні, не дають бажаного висліду. Реґен відповів їм в минулу суботу, що позитивного висліду із санкцій нема тому, бо нема єдности демократичного світу — нема одностайного фронту в такій акції.

Деякі союзники Америки вже змінили своє первісне неґативне становище до пропозиції Реґена. Частинно приєдналися до санкцій супроти Лівії Голляндія, обмеживши відтіль імпорт нафти. Італія припинила продаж зброї Лівії та зажадала видачі їй двох найбільш відомих арабських терористів -Абу Аббаса, того самого, що його італійський прем'єр Краксі звільнив був, як причетного до схоплення італійського корабля ,,Ахіллє Лявро'' в жовтні минулого року, виправдуючи те звільнення ,,браком переконливих доказів'', а також видачею Абу Нідала (псевдо Сабі Халіла Бани). Нідал був режисером кривавого подвійного терористичного акту проти летовищ у Відні й Римі 27-го грудня минулого року. Очевидно жадна країна, яка дала притулок цим терористам, їх не видасть. За газетними інформаціями, Нідал перенісся вже з Лівії до Ірану, іншої такої країни, де вишколюють терористів, узброюють їх, фінансують і висилають на ,,місії''.

До американських санкцій частинно приєдналася й Канада, яка припинила субвенції корпораціям і фірмам, які торгують з Лівією. Канадський прем'єр Браєн Малруні звернувся з закликом до канадців, щоби ніхто з них не приймав становища в лівійському нафтовому промислі, опорожненого після виїзду відтіль американських фахівців. Але покищо не було вістки, щоб ті американські фахівці, які із своїми родинами живуть у Лівії числом коло 1,500 душ, виїздили відтіль, повинуючись закликові президента Реґена, який дав їм термін 1-го лютого цього року. Ці американські фахівці заробляють в Лівії по 96,000 річної платні, живуть люксусово і дають собою сумний приклад, як жадоба гроша притуплює патріотизм і свідомість потреби бути льояльним супроти свого державного проводу.

Боротьба Америки проти міжнародного тероризму, зосереджена покищо проти Лівії, тільки розпочалася. Державний секретар Джордж Шулц двічі виступив з дуже різкою публічною заявою проти лівійського диктаторського президента Муаммара Каддафі. Цей останній дав інтерв'ю шістьом західнім кореспондентам. Поруч із ніби примирливою заявою, що він бажав би собі покращання взаємин з Америкою і радий би навіть перевести зустріч із президентом Реґеном, поруч із заявою, що він є також проти міжнародного терору, водночас він далі погрожував Америці вести ,,війну'' проти неї на її території, себто — висилати до Америки вишколених, узброєних і фінансованих Лівією терористів. В наслідок цих погроз не тільки в Америці загострено заходи безпеки на великих летовищах, але й те саме зроблено в Лондоні, Парижі, Римі, Мадриді і Франкфурті.

Тепер настала тиша, але всі ці погрози Каддафі, зокрема, його заява, що існує ,,мільйон Нідалів'', кажуть сумніватися, чи ця теперішня тиша триватиме довго і чи не перерве її новий якийсь великий кривавий злочин. Він зактуалізував би знову потребу радикальної боротьби Лівії і тому — логічно — треба сподіватися, що після невдачі економічних санкцій прийде таки військова інтервенція. Арабська ліґа, яка охоплює 21 арабську державу, заявила свою солідарність з Лівією і висловилася проти західньої збройної інтервенції. Але рацію мають коментатори, що це була тільки заява ,,задля збереження обличчя'', без реальної вартости для Лівії. Дуже сумнівно також, щоб кремлівські володарі, які заявили, що вони не допустять до американської морської бльокади Лівії, захотіли в обороні далекої мусулманської Лівії розпочати третю світову війну. Отож переживаємо тепер період затишшя, що його можна назвати новим етапом у розвитку подій у 1986 році, етап, який швидко може закінчитися.

Михайло Ільків

РЕФОРМНА ЕКОНОМІКА МАДЯРЩИНИ

Мадярська економіка вважається за найбільше поступову між країнами Східньоевропейського бльоку. Це сталося завдяки тому, що мадяри плян директивного господарювання замінили пляново-ринковим. Ринкова економіка на Мадярщині була конечною з цієї причини, що обмежувала вмішування совєтських чинників у господарський розвиток країни. З огляду на це реформна економіка Мадярщини стала об'єктом докладного вивчення совєтськими господарськими експертами. Завданням цих дослідників було поробити висновки з Мадярської експериментальної господарки, і в потребі застосовувати їх до інших сателітніх держав, з метою поліпшення у них господарського занепаду.

Мадярщина — це колишня складова частина Австро-Угорської монархії. На її розвиток мала великий вплив західньо-европейська культура. Цим самим московська колективна система для Мадярщини була зовсім чужою. Москва це знала, і тому після повстання 1956 року перестала диктувати Мадярщині свої напрямні соціялістичного господарства. Від цього часу засадою господарювання на Мадярщині стали ринкові відносини. Одначе це все відбувається на базі націоналізованої власности на засоби виробництва. Мадярська система, що включає демократичні засади, які відповідають її культурним звичаям, сприяла розвиткові ринково-господарських відносин. У СССР ринкова економіка була неможлива, тому що обмежувала владу партократії над господарством. Такі спроби здійснити ринкові, себто більше демократичні господарські відносини мали місце в СССР в часі Нової Економічної Політики (НЕП-у), але без успіху. Сьогодні такі господарські реформи означали б поділ совєтської імперії на національні держави. Тому з цієї точки зору мадярська експериментальна реформна економіка — це доволі цікава справа.

Успіх мадярської господарки в тому, що організація матеріяльно-технічного постачання для підприємств ведеться засобом виробництва на базі гуртової торгівлі. Натомість, у Совєтському Союзі ця сама справа лагодиться на основі бюрократичного розподілу засобів виробництва, але з центру. Мадярська кооператива купує в державній крамниці потрібне їй устаткування, тоді коли совєтський колгосп одержує з центру потрібний йому інвентар. Часто буває так, що той інвентар зовсім непотрібний. Отже колгосп дізнає не тільки фінансової втрати, але й також мусить терпіти всяке безправ'я.

Організація сільсько-господарських одиниць Мадярщини основується на договірних засадах корму і утримування тварин, в особистих господарствах населення. Цю справу організують сільсько-господарські кооперативи на вимогу м'ясної промисловости. Кооперативи доставляють таким господарствам тварини, корм, ветеринарну обслугу. Вартість такої худоби зараховується у виконання пляну цілої кооперативи, а членам зараховують трудодні за працю у таких господарствах. Цього роду господарства — це не визнання приватної власности господаря, але це кооперативна система господарювання під контролею держави. Такі особисті підприємства займаються перерібкою сільськогосподарської продукції, будівництвом, торгівлею, транспортом і приносять державі великі користі. При кооперативах існують відділи, що обслуговують цього роду господарства своїми машинами та іншими здобутками техніки. Така система господарювання запевняє населенню працю і приносить йому більші користі.

Цим самим зрозуміло, чому совєтські економісти так пильно досліджують реформну економіку Мадярщини і її вплив на інші сателітні країни. Але, мабуть, висліди з їх дослідів будуть дуже малі, або не матимуть зовсім ніяких виглядів на практичне застосування в совєтській директивній економіці. Господарські експерименти на Мадярщині ще раз потверджують, що всяке господарство розвивається там, де є свобода людини, де людина може вільно проявити ініціятиву. Сьогодні ці справи дискутуються у совєтській пресі, але без висновків, бо дискутанти бояться зачепити авторитет партократії, що контролює життя і працю людей в Совєтському Союзі. Але все таки спір іде за те — чи централізоване плянування поступиться ринковим засадам. Впровадження ринкових засад у совєтську економіку було б

(Закінчення на стор. 6)

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Д. Гординська-Каранович

Концерт в Сітон Голл університеті

Нещодавно в залі Сітон Голл університету в Савт Оренджі, Ню Джерзі, відбувся концерт-бенефіс, дохід з якого був призначений на Український Музей в Ню Йорку. 86-ий Відділ Союзу Українок Америки вдало зорганізував цю імпрезу, в програмі якої молоді виконавці відтворили переважно українських композиторів. Численна наша і чужомовна публіка заповнила репрезентативну залю університету.

На жаль,не змогла виступити перешкоджена Оленка Геймур, сопрано. Через те концерт став чисто інструментальним, без вокальних точок і це навіть дало виступам більш єдности і стилю. Хоч програма була скорочена, її зосередження на двох сонатах Віктора Косенка — надали концертові глибшого змісту.

Публіка із зацікавленням слухала першу точку програми: Сонату г-моль, оп. 15 В. Косенка у виконанні добре нам знаної піяністки Ляриси Крупи. Вона завдала собі чимало труду вивчити цей нелегкий твір і то в короткому часі. Технічне опанування і відчуття граного твору ще раз довели, що Л. Крупа розвиває свій талант на правильній дорозі, прямуючи до індивідуального, власного музичного самовиявлення. Вона всеціло віддала себе інтенціям композитора, реаґуючи на кожну зміну настроїв і їх поетичного духа. Л. Крупа також дуже гарно заграла ориґінальні прелюдії Франка Мартена.

Опісля виступила скрипалька Галина Стрілець, при фортепіяновому акомпаньяменті Джорджа Дардена. Медитація і Мелодія Петра Чайковського, ще раз нагадали нам, яку вартісну артистку маємо в її особі. Чиста гра, романтична кантилена і грайлива техніка — це позитивні прикмети нашої скрипальки, яку хотіли б ми частіше бачити в нашій околиці.

Після павзи Л. Крупа заграла Концертовий Етюд, оп. 44, ч. 3, Антона Рудницького, милозвучну композицію із забарвленням народної пісенности. Піяністка виконала її технічно легко і з гарним ударом. Знану другу Угорську Рапсодію Ліста Л. Крупа почала грати спокійно, щоб поступово набирати розмаху до щораз то вищих віртуозних кульмінаційних пунктів. Тут вона виявила свою багатогранну техніку, побудовану на відпруженні рамен. Делікатно і дзвінко звучали ,,дзвіночки'', повнозвучність наповняла залю в скорих октавах і акордах. Л. Крупа відтворила Рапсодію з енерґією і з темпераментом та віртуозним запалом, на що публіка зареаґувала гучними оплесками.

Г. Стрілець у Сонаті а-моль, оп. 18 В. Косенка показала ніжність і одуховленість, надаючи активним, героїчним образам яскравих звукових барв. Все те побудоване на свобідній, певній техніці і на виразному, природно відчутому ритмі. Дивлячись на Г. Стрілець, мається враження, що скрипка є її найбільшим приятелем, якому вона розповідає про свою журбу і радість.

Акомпаньятором Г. Стрілець був професійний піяніст Джордж Дарден. Було б краще, коли б він дещо тихше акомпаньював, це відноситься також до сонати, в якій скрипка і фортепіян мають рівнорядні ролі.

Ми рідко коли чуємо нелегкі твори нашого видатного композитора В. Косенка, якого наша публіка ближче пізнала завдяки нашим двом солісткам.

В. Косенко скомпонував багато творів, переважно фортепіянових, а також скрипкових, чельових і органових, здобувши подиву гідне знання фактури різних інструментів.

В. Косенко прожив 42 роки, залишаючи свої композиції завершені мистецькою зрілістю. Мелодична винахідливість з поривчастим, емоційним степенуванням, вибух прихованих почувань і контрастовий зрезиґнований спокій — все те просто примушує слухача пірнути в світ поетичних схвильованих музичних образів нашого композитора. Він неоромантик, що вмів переконливо виразити свій власний світ звукової фантазії від м'якої розспівности до октавово-акордової віртуозности, що дає нам враження органного, а то й симфонічного звучання.

Наша публіка висловлювала свою вдячність Союзові Українок, Відділ 86, за його ініціятиву і похвалу солісткам за їх працю над музичним мистецтвом, зокрема українським. Після концертове прийняття в прибічній залі було гармонійним закінченням вартісної імпрези.

Володимир І. Баранецький

В. КУБІЙОВИЧ — ТВОРЕЦЬ ЕНЦИКЛОПЕДІЇ УКРАЇНОЗНАВСТВА

II.

Працю над Енциклопедією Українознавства (ЕУ1) почато вже в 1948 році під фірмою старої та заслуженої української наукової інституції, Наукового Товариства ім. Шевченка (НТШ), дійсним членом якої був професор від 1930 року, але яке силою обставин припинило свою діяльність під час воєнної завірюхи. По відновленні Товариства на еміґрації (за почином Кубійовича), проф. Кубійович став його генеральним секретарем, а згодом головою Европейського НТШ. Відносно недавно Кубійовича вибрали почесним головою НТШ. Це наукове Товариство під проводом професора стало наче кузнею української науки в повоєнних часах, де сотні наших учених, імен яких тут неможливо вичислити, взялись за виготовлення цього наміченого епохального твору. Працювали вони зразу в тяжких таборових умовинах у Мюнхені, а згодом у Сарселі, новому українському центрі НТШ, куди в міжчасі переїхав проф. Кубійович разом із найближчими співробітниками. Працю над першою тематичною енциклопедією закінчено в 1951 році й її видано заходами одного із найдавніших і найближчих співпрацівників проф. Кубійовича, д-ра Атанаса Фіголя, незвичайно здібного та енерґійного адміністратора, який створив фінансові можливості для цього та дальших видань.

Вслід за тим приступлено до здійснення давнозапланованого видання англомовної ЕУ (АЕУ1), яка була скороченою, бо двотомовою, перерібкою ЕУ1. Видано її коштом Українського Народного Союзу в видавництві Торонтського Університету (перший том у 1963-ому, а другий у 1970-ому р.).

Вже в початках 1950 років, розпочато працю над 10-ти томовим гасловим довідником, ЕУ2, поширюючи відомості з першої частини, доповнюючи її новими інформаціями з точних наук, даними про українську еміґрацію та застосовуючи новий реґіональний підхід у подачі інформацій. Праця над тим твором виказалась багато складнішою тому, що багато вчених, що працювали над ЕУ1, вже відійшли в вічність або переселились до інших країн, переважно в Західній Півкулі. Все ж проф. Кубійович зумів зорганізувати, побіч давніх співпрацівників, нову групу молодших талантів і вже в 1955 році видав перший зошит ЕУ2. Ця подія не залишилась без замітних наслідків, бо кілька років пізніше видано в Україні обширну Українську Радянську Енциклопедію та Український Радянський Енциклопедичний Словник. Це була, без сумніву, реакція на закордонну ЕУ.

У 1985 році закінчено дев'ятий том ЕУ2 і очікувалось закінчення останнього, десятого тому ще перед ювілеєм 85-ліття покійного Професора. Тепер — це перенесено на 1986-ий рік.

Черговим завданням було видання англомовного довідника АЕУ2, чотири або п'ятитомової гаслової енциклопедії, фінансування якої взяв на себе Клюб Українських Професіоналів і Бизнесменів у Канаді (тепер Канадська Фундація Українських Студій) у співпраці з Канадським Інститутом Українських Студій у Едмонтоні. АЕУ2, подібно як АЕУ1, не є повністю самобутнім твором, тільки перерібкою українського видання ЕУ2. Але, звичайно, тексти перестарілих гасел усучаснено. В жовтні 1984 року видано, знову в видавництві Торонтського університету, перший том АЕУ2, про який проф. Кубійович пише: ,,Приємно було мені побачити свою дитину. І коли ніхто не дивився на мене, я її погладив так, як колись гладив голівки дочок... Із зворушенням я приймав слова вдячности нашої громади на пишному бенкеті за мій твір. Так! Це був твір і десятки років праці, відданих українській справі і українській громаді''.

Праця над десятим томом ЕУ2 та другим томом АЕУ2 продовжується. ,,Але коли появиться цей том?'' — питає професор і сам відповідає ,,мабуть, 1986 року''. І далі пише: ,,Але про дальші томи не питайте мене, любі читачі, адже мені минає 85-ий рік''. На жаль, його сумне передчуття сповнилось.

Одначе ці томи, що про них була мова, вже є в підготові і вони напевно скоро появляться, але закінчення дальших томів англійської енциклопедії, АЕУ2, ще перед нами, як також видання ЕУ3 — довідника про українську діяспору та дальших періодичних доповнень у українській і англійській мовах. Ці доповнення необхідні для постійного усучаснювання інформацій і запевнення вічної живучости та актуальности енциклопедії. Для цього, на бажання Покійного, створено цього року, заходами невтомного д-ра Фіголя, Фундацію Приятелів Енциклопедії України, що її завданням є здобуття мільйонового Вічного Фонду, щоб забезпечити здійснення цих задумів.

Із задоволенням належить тут відзначити, що наше громадянство виказало, як у минулому, так і тепер, багато зрозуміння ваги цього завдання і після двомісячної подорожі д-ра Фіголя по країнах Західньої Півкулі, йому пощастило вже зібрати понад половину мільйона долярів на цю важливу потребу.

Багато тривожних голосів чується серед нашого громадянства, що на 1000-ліття Хрищення Русі-України нам треба зброї, щоб знівечити зловісні затії Москви на звищення нашого народу та всіх його історичних, культурних і національних надбань. Я не знаю кращої зброї, як здійснення заповіту великого Творця Енциклопедії України та доведення до кінця його епохального діла. Тим ми також найкраще вшануємо його невтомну працю для нашого народу і його світлу пам'ять.

ЯК ПОВІДОМИЛА газета ,,Ню Йорк Таймс'', 7-го квітня в Бруклінському федеральному суді почнеться суд над 45-річним ґанґстером Джаном Ґотті, який зайняв місце вбитого недавно Пола Кастеллано. Від 1968 до 1985 року Дж. Ґотті очолював банду, яка займалася вбивствами, нападами на інкасаторські авта тощо.

В НЮ ДЖЕРЗІ ПРЕДСТАВНИКИ медичної забезпеченевої корпорації Блю Кросс і представники медично-хірургічної корпорації Блю Шілд схвалили плян з'єднання цих двох установ в одну велику корпорацію. Ця нова корпорація в Ню Джерзі є другою найбільшою — на першому місці є Емпаєр Блю Кросс і Блю Шілд в стейті Ню Йорк.

Євген В. Федоренко

У СІЧНЕВІ РОКОВИНИ

Шістдесят вісім років тому в Україні сталися великі історичні події, що стали поворотним пунктом у новітній історії українського народу. Це були достопам'ятні 1917-20 роки.

У цих роках Української Національної Революції з сирої етнографічної маси зформувалася модерна українська нація, яка протягом восьми місяців видала державні акти суверенности українського народу.

Четвертим Універсалом Української Центральної Ради з 22-го січня 1918 року закінчився процес від автономії до повної незалежности — створенням незалежної, самостійної Української Народної Республіки.

68 років тому волею українського народу на руїнах російської царської імперії (зруйнованої великою революцією уярмлених народів), постала незалежна і свобідна держава українського народу — Українська Народна Республіка. Волю українського народу до ні від кого незалежного, самостійного державного життя було, як вже згадано, проголошено IУ-тим Універсалом, в якому було сказано: ,,Однині Українська Народна Республіка стає самостійною, ні від кого незалежною, вільною, суверенною Державою Українського Народу''.

Рік пізніше — 22-го січня 1919 року в Києві, в столиці України, було святочно проголошено злуку українських земель в єдину українську державу — Українську Народну Республіку: ,,Віднині воєдино зливаються століттями відірвані одна від одної частини єдиної України, Західньо Українська Народна Республіка (Галичина, Буковина й Угорська Русь) і Наддніпрянська Велика Україна. Здійснилися віковічні мрії, якими жили й за які вмирали кращі сини України. Віднині є єдина, незалежна Українська Республіка''.

Ось цю знаменну подвійну дату 22-го січня святкують українці в усьому світі і напевно відзначають цю дату й там, в Україні всі, хто ще пам'ятає свою недавню історію,а також і ті, хто й не пам'ятає її, але чує про неї та прагне свободи.

З постанням української держави було досягнено чималих успіхів на міжнародному форумі. Українська Народна Республіка була визнана ,,де факто'' та ,,де юре'' багатьма державами світу. На Версальській мировій конференції діяла й працювала делеґація України. Україна як самостійна й суверенна держава виступала вже як суб'єкт міжнародного права.

Але проти існування молодої української держави, тиждень після проголошення IУ-го Універсалу Української Центральної Ради, розпочав війну традиційний ворог — північний сусід, цього разу в формі большевизму-комунізму, продовжуючи загарбницьку імперіялістичну політику Москви. Ця війна тривала три роки. В цьому першому збройному конфлікті з комуністичною Москвою Україна зазнала мілітарної поразки, але вона не зломила духа українського народу до боротьби за своє самостійне життя.

І з цією волею треба було рахуватися навіть новому великодержавницькому імперіялізмові, новому претендентові на українські землі. Через ту волю українського народу новий окупант української землі одверто вже не зміг і не посмів переступити й мусів з нею рахуватися, даючи бодай фіктивну державу в формі Української Совєтської Соціялістичної Республіки, яка мала б заступити Українську Народну Республіку. Свободи Україні Москва не допустила, а підмінила це т. зв. державою УССР, національною формою, але ,,соціялістичною'', фактично — промосковською — змістом, обсадженою режимом накиненим Москвою і їй підпорядкованим. Але цей факт — створення УССР в противагу до УНР — є доказом того, що прагнення українського народу не можна було вбити, йому тільки можна було накинути примусову форму, хоч фіктивної державности. Але це вже визнання прав українського народу на свою хату, узнанням його могутньої волі, виявленої в IУ-му Універсалі Центральної Ради 68 років тому; тільки Москва пішла шляхом підступу, бо не може допустити того, щоб позбутися України як колонії, об'єкту нещадної експлуатації в інтересах російської імперії.

Таким же підступним шляхом було приєднано Західні Українські землі до фіктивної УССР, окупантові потрібно було це для поширення своєї імперії, але сьогодні маємо факт об'єднаного існування українського народу на українській землі. Незалежно від наших оцінок цей факт існує. Україна в біді і в муках єдина і соборна в комуністичному ярмі. Але за цим ярмом просвічують промені і прагнення отих січневих дат 1918 і 1919 років, справжньої волі й соборности, коли це ярмо скинути.

У свідомості українського народу ті січневі дати втілилися в незламну волю до самостійного життя. Ця воля українського народу виявлена 68 років тому, лишається непогасимою, незламною. Її ніхто не може вбити, хіба на деякий час припинити. І це вдається терористичній системі на деякий час: спинити потяг до волі українського народу. Відомо, що в 1930-их роках в Україні панувала жорстока сваволя карних сталінських органів: репресії, арешти, розстріли, розкуркулювання, великий голод, депортації в Сибір, нищення церков, чистки з урядово-партійних органів за національний ухил — все це було спрямоване на знищення національного самовиявлення в роках Визвольної боротьби. Але ця ідея живе і діє серед українського народу. Цю ідею — волю до свободи, до державної незалежности — високо піднесли вояки Української Повстанської Армії. Українські свідомі вояки в Дивізії, в УНАрмії чи різних арміях та формаціях намагалися допомогти українському народові, і в цій боротьбі їм також просвічувала ідея вільної України.

І ось тепер цей поліційний терор має всі ознаки національного гноблення, що виразно появляється в переслідуванні української мови й культури. Отже, поряд з фізичним геноцидом посилюється і геноцид духовий, зокрема мовно-культурний. Все свідчить про те, що українців, як націю, московські самодержавники намагаються вбити. Це страшні і трагічні часи. Намагаються вбити національну думку, в результаті чого багато культурних діячів виарештовано і засуджено тільки за те, що вони стали в обороні своєї мови й культури. Їхня провина найчастіше полягає в тому, що вони боронять свою національну субстанцію. Ось недавно був опублікований новий таємний ,,валуєвський указ'' кремлівських великодержавників, спрямований просто на знищення української школи.

Продовження буде.

ПОВІДОМЛЕННЯ
в справі виборів делеґатів у Відділах УНСоюзу, які мають менше, як 75 повноправних членів

Згідно з постановами статуту Відділ, який має менше як 75 повноправних членів, тобто членів, яких вкладки у даному Відділі включають вкладки до Братського Фонду УНС, може об'єднатися з іншим Відділом, який також має менше як 75 таких членів, щоб в такий спосіб набути право на спільне представництво на Конвенції. Коли обидва так об'єднані Відділи матимуть разом 75 членів, вони зможуть вибрати одного делеґата.

Відділи, які бажають об'єднатися для спільного вибору делеґата та його заступника, повинні винести на своїх зборах такі ухвали, а після договорення із собою, перевести вибори.

Якщо ці два Відділи не договоряться інакше, то той Відділ, що має більше число членів, буде управнений вибрати делеґата, а Відділ з меншим числом членів — заступника.

Відділи, які договорилися про об'єднання з метою спільного вибору делеґата та його заступника, повинні про це негайно повідомити на письмі Рекордовий Відділ Головної Канцелярії УНСоюзу, який вишле їм друки повновластей для виповнення.

Для вможливлення спільного порозуміння між Відділами, які мають менше як 75 повноправних членів, подаємо внизу список цих Відділів з числом повноправних членів та прізвищами і адресами Відділових секретарів.

ANNOUNCEMENT
regarding elections of delegates in UNA Branches having less than 75 voting members

In accordance with the By-Laws of the UNA a Branch having less than 75 voting members, that is, members whose dues to that Branch include contributions to the Fraternal Fund of the UNA, may unite with another Branch also having less than 75 voting members, for the purpose of electing a mutual representative at the Convention. If, when combined, the aggregate of the two Branches shall be no less than 75 voting members, they shall have the right to elect one delegate.

Branches wishing to unite for the purpose of electing a delegate and an alternate, should each adopt a formal resolution at their meeting and after mutual agreement, should conduct an election. Unless otherwise agreed by the mutual consent of both Branches, the Branch having the greater number of members shall be entitled to elect the delegate and the Branch having the lesser number of members, the alternate.

Both Branches, which have agreed to unite for the purpose of electing a delegate and an alternate, should immediately notify in writing, the Recording Department of the UNA Home Office, which will send the proper credentials to each Branch.

In order to facilitate mutual agreements between Branches which have less than 75 voting members, we have listed these Branches below, showing the totals of voting members and the names and addresses of the Branch Secretaries.

Br.	No. of Mem.	Name and address of secretary
1	43	George Polyniak, 1001 N. Shamokin St., Shamokin, Pa. 17872
2	44	Monica Pesarchick, 539 E. 2nd St., Mt. Carmel, Pa. 17851
4	13	Dr. Wasyl Weresh, 45 E. 7th St., New York, N.Y. 10003
9	37	Walter Salak, 860 Davis Ave., Pottsville, Pa. 17901
10	66	K. Ckilczenkowski, 8854 Calvert St., Philadelphia, Pa. 19152
11	29	John Scileny, 91 Penrod St., Johnstown, Pa. 15902
12	34	Wolodymyr Luchkan, 9 Fritz Rd., No. Colebrook, Conn. 06021
18	14	Peter Lewkowicz, 2482 Sherwood Rd., Bexley, Ohio 43209
19	47	Roman Holiat, 5604 Fieldston Rd., Bronx, N.Y. 10471
21	48	John Baranyk, 176 Zoa Ave., Johnson City, N.Y. 13790
23	28	John Binkowski, 24 John St., Derby, Conn. 06418
24	14	Stephen Sczur, 83 Kenway Dr., N. Huntington, Pa. 15642
26	48	Katherine Prowe, 10 Margarita St., Toms River, N.J. 08757
28	16	Victor Balaban, 9135 Airline Dr., Houston, Texas, 77037
29	48	Olga Malischak, 53 High St. Korn Krest, Wilkes Barre, Pa. 18702
30	44	Roman Diakiw, 10 Anne St., Mountaintop, Pa. 18707
31	30	Michael Stock, 349 Chestnut St., St. Clair, Pa. 17970
33	54	Sophie Orich, 666 Muskegon Ave., Calumet City, Ill. 60409
35	62	Bohdan Wowchyk, 5005 So. Kostner Ave., Chicago, Ill. 60632
36	41	Mary Kowalchuk, 209 St. Casimir St., Rochester, N.Y. 14621
38	53	Joseph Fallat, 134 Cottage St. Auburn, N.Y. 13021-2421
40	46	Michael Lupichuk, 3909 Ellsworth Erie, Pa. 16509
41	11	Doriss Eggers, 1030 Scott Ave. Jeannette, Pa. 15644
44	32	Martin Sheska, 1857 Troxell St., Allentown, Pa. 18103
46	21	Eugenia Cap, 458 School Lane, Souderton, Pa. 18964
48	64	Stefan Iwaseczko, 1330 Scott St., Reading, Pa. 19607
50	28	Olga Trypniak, 2342 E. 30th St., Lorain, Ohio 44055
52	21	Peter Pylypetz, 30 W. Summit St., So. Hadley, Ma. 01075
58	34	Marie Kowalewsky, 42 Jewett Pl., Utica, N.Y. 13501
61	9	Myron Kuzyk, Rt. 1, Box 246, Wisconsin Dells, Wisc. 53965
62	22	Basil Wasylkiw, 7638 Elmwood Ave., Philadelphia, Pa. 19153
65	54	Andrew Smith, 561 Grier Ave., Elizabeth, N.J. 07202
66	35	Peter Leshchyshyn, 3601 Culver Rd., Rochester, N.Y. 14622
67	53	Lucy Pisarczyk, 2 Julie Dr., Seymour, Conn. 06483
72	8	Carolina Kurach, 19 S. Dillon Dr., Titusville, Pa. 16354
73	19	Dmytro Wasylyk, 168 Hillcrest Ave., Providence, R.I. 02909
75	59	Bohdan Wereszczynsky, 4358 Apple St., Detroit, Mich. 48210
79	31	Marta Matla, 164 Poinsettia Ave., Monrovia, Cal. 91016
81	34	Antin Lukianchuk, 5504 Ballman Ave., Baltimore, Md. 21225
82	44	Uljana Maruszczak, 7420 Robindale, Dearborn Heights, Mich. 48127
87	12	John Trojanowsky, 3 Cadet Circle, Lancaster, N.Y. 14086
89	20	Paulo Prokopenko, 75 Kennedy Circle, Rochester, N.Y. 14609
91	39	Peter Kochirka, 135 Angena Dr., Pittsburgh, Pa. 15205
92	4	Nick Horbulyk, 1120 N.E. 179th Ave., Portland, Ore. 97230
93	54	Mychailo Iwanycky, 7 Park St., Pawtucket, R.I. 02860
95	11	Rev. Juan Kovalchuk, 4304 Chandler Dr., Brookhaven, Pa. 19015
98	21	Olga Dudish, 435 W. Centre St., Shenandoah, Pa. 17976
99	36	Wasyl Waligun, 54 Brookside St., Wilkes-Barre, Pa. 18705
100	23	Esther Cebak, 303 W. 54th Ave., Merrillville, Ind. 46410
101	13	Zenowia Towpasz, 16 Oak Hill Dr., Niantic, Conn. 06357
103	51	Ulana Tyshynsky, 1603 E. Beverly Rd., Shorwood, Wisc. 53211
104	50	Wasyl Matkowsky, 69 Linden St., Fords, N.J. 08863
107	48	Wasyl Wanshula, 2800 Forst Lane, Lansing, Ill. 60438
108	14	Nick Kowal, 4203 Longwood Ave., Parma, Ohio 44134
109	33	Walter Zwirek, RD #1, Box 269-A., Scenery Hill, Pa. 15360
110	25	Mychajlo Shumylo, 2421 Augustina, Warren, Mich. 48091
115	69	Petro Babych, 3106 Rowland Ave. N.E., Canton, Ohio 44714
119	27	Marilyn Gough, 4311 Cooper Rd., Lowellville, Ohio 44436
122	14	Michael Popowych, 32 Jackson St., Taunton, Mass. 02780
124	32	Alexander Balla, 3234 Clat St., Whitehall, Pa. 18052
126	22	John Sheliga, RD#1, Box 353, Export, Pa. 15632
128	51	Michael Glowa, 21 S. Sycamore St., Clifton Heights, Pa. 19018
129	8	Alice Bervinchak, 635 Kimmel Rd., Orwingsburg, Pa. 17961
132	32	Donald Smereka, 906 Morton Ave., Port Vue, Pa. 15133
134	31	Lydia Kozak, 204 Hollister Ave., Rutherford, N.J. 07070
135	5	Judy Lashinsky, Star Route, Smithmill, Pa. 16680
136	22	Maria Soroka, 209 E. Palatine Rd., Palatine, Ill. 60067
137	72	Stephen Kolodrub, 3801 Haupt St., Easton, Pa. 18042
139	29	Petro Pytel, P.O. Box 535, Twin Lakes, Wisc. 53181
140	26	John Senich, 2567 Mt. Everett Rd., Hubbard, Ohio 44425
141	10	Anton Lecholat, 1441 Benton, Lincoln, Nebr. 68521
142	43	Miroslaw Markowycz, 166 Bellevue St., Elizabeth, N.J. 07202
143	21	Anna Mandziuk, Alphano Rd., Box #86, Great Meadows, N.J. 07838
144	16	Mary Valko, 43 Townview Dr., Doylestown, Pa. 18901
145	10	Paul Tetanich, 2406 17th Ave., Altoona, Pa. 16601
149	23	Mary S. Dicky, 22 Franklin St., Lackawanna, N.Y. 14218
150	35	Lydia Huda, 19 Commonwealth Ave., Pittsfield, Mass. 01201
151	31	Anna Strot, 141 Furnace St., Allentown, Pa. 18102
154	24	Anna Yaremko, 1035 66th Ave., Philadelphia, Pa. 19126
157	57	Wolodymyr Matyczak, 7157 S. Rockwell St., Chicago, Ill. 60629
162	42	D. Fedorijczuk, 7614 Frontenac St., Philadelphia, Pa. 19111
165	42	Mary Pelechaty, 3318 Stickney Ave., Toledo, Ohio 43608
166	10	Oksana Melnyk, 1000 Tahoe Terrace, Cincinnati, Ohio 45238
167	20	John Welgan, 2021 Glencairn Ave., Toledo, Ohio 43614
168	65	John Babyn, 350 Leon Ave., Perth Amboy, N.J. 08861
169	58	Wasyl Stefuryn, 211 Carverton Rd. Trucksville, Pa. 18708
176	67	Michael Ostap, 3441 Bernice Rd., Lansing, Ill. 60438
177	44	John Laba, 24 Cavalcade Blvd., Warwick, R.I. 02889
178	25	Mary Bednarczyk, 648 Massabesic St. Manchester, N.H. 03103
179	32	Louise Kiser, 3408 Glen Arbor, St Louis, Mo. 63125
181	10	Bohdan Pidlusky, 8 Arbor Ave., Topsham, Maine 04086
190	2	Anthony Kobylanksi, 100 Caroline Ave., Morton, Ill. 61550
192	50	Yaroslaw Senyszyn, 314 Gray St., Herkimer, N.Y. 13350
193	7	Eleanor Tutka, 114 Lincoln St., Taylor, Pa. 18517
195	1	Andrew Dempsey, 650 Ridge St., Peekskill, N.Y. 10566
202	6	Mary Zewan, Genesee Gardens, Apt. 134, Auburn, N.Y. 13021
203	16	Olga Zuk, 3645 Corlear Ave., Bronx, N.Y. 10463
205	30	Ostap Wynnyk, 16 Pocono Ave., Yonkers, N.Y. 10701
209	53	Stefan Matlaga, 45 Mary St., Carteret, N.J. 07008
211	16	O. Germaniuk, 96 Parkinson Ave., Staten Island, N.Y. 10305
212	14	Ann Barankewicz, 47-53 Hollis Court Blvd., Flushing, N.Y. 11358
213	34	Walter Kozak, 1882 Long Terrace, Union, N.J. 07083
215	2	John Nazar, 206 East Ave., Hornell, N.Y. 14843
218	46	Joseph Temnick 613 Devitt Ave., Campbell, Ohio 44405
222	53	Jaroslaw Kryshtalowych, 3003 Center Drive, Parma, Ohio 44134
224	30	Joseph Ercha, 68 County Way Ext., Beverly, Mass. 01915
225	1	Sophia Choma, 919 Summit, Collinsville, Ill. 62234
226	60	Bohdan Hromyk, 8784 W. Warren Dr., Lakewood, Colo. 80227
228	14	Anna Sninsky, 242 Arnot St., St. Clair, Pa. 17970
235	50	John Melnyk, 175 W. Andrus Rd., Northwood, Ohio 43619
236	64	Michael Skerpon, 103 Bradford St., Sayre, Pa. 18840
241	14	Janet Bardell, 544 Winter St., Woonsocket, R.I. 02895
243	29	W. Turczynowskyj, 19204 Champlain, Glenwood, Ill. 60425
247	30	Luba Sheremeta, 120 Cherry Lane, New Castle, Del. 19720
248	22	Irene Pashesnik, 76 Gap Road, Coatesville, Pa. 19320
250	7	Mykola Chujko, 2305 10th St., Rockford, Ill. 61108
253	44	Peter Hawrylciw, 23 Karen Drive, Ludlow, Mass. 01056
256	46	Cyril Bezkorowajny, 389 R. Sweezy Ave., Riverhead, N.Y. 11901
258	9	Merle Holowecky, Box 113, Houtzdale, Pa. 16651
260	12	Wasyl Macuk, Rt. 4, Box 61, Berlin, Md. 21811
263	11	Peter Sumyk, 170 Riverside Ave., Fulton, N.Y. 13069
264	22	Bohdan Hryshchyshyn, 701 Tralee Dr., Bethel Park, Pa. 15102
265	16	Helen Szlilier, RD 2, Box 2682, Pottsville, Pa. 17901
274	37	Helene Senediak, 3137 Kingston Lane, Youngstown, Ohio 44511
275	10	Petro Palka, 250 Whiton St., Jersey City, N.J. 07304
280	21	Walter Rublowsky, 1435 Academy St., Scranton, Pa. 18504
282	29	Katherine Lukacz, 835 N. Penna Ave., Wilkes Barre, Pa. 18705
284	38	Mary Wasyluka, 2599 Lynch Ave., Granite City, Ill. 62040
286	59	Pauline Balutianski, 154 Hopkins Ave., Jersey City, N.J. 07306
288	63	Dmitri Muszasty, 1213 Stanhope St., Bethlehem, Pa. 18017
289	9	Bob Hussar, 108 E. Main St., Phelps, N.Y. 14532
290	25	Mychajlo Choma, 1420 Elmtree St. Baltimore, Md. 21226
291	69	Vera Napora, 3926 Brooklyn Ave., Cleveland, Ohio 44109
294	4	Olga Tatarynw, 561 River Road, Rahway, N.J. 07065
296	40	Peter Lobur, 2601 Chestnut St., New Kensington, Pa. 15068
297	20	Rebecca Selestok, Box 74, Hastings, Pa. 16646
299	10	Stephen Sydorowicz, 35 Salem St., Buffalo, N.Y. 14220
302	3	Andrew Zakala, 534 Commonwealth, Jackson, Mich. 49202
303	48	Wasyl Leschuk, 5290 Applewood Dr., Flushing, Mich. 48433
304	74	Mary Hnatyk, 3359 Elmwood Ave., Kenmore, N.Y. 14217
306	21	Anna Zujko, 846 Washington Ave., Linden, N.J. 07036
309	15	Theodor Gosko, 17765 W. Ithaca Rd., Brant, Mich. 48614
311	9	Michael Fedirko, 216 Cherry St., Jessup, Pa. 18434
312	9	Julia Sharyk, 1446 Frances Lane, Plainfield, N.J. 07062
313	8	Anna Zazworsky, Star Route, Smithmill, Pa. 16680
317	51	Nicholas Welych, 512 Nottingham Rd., Syracuse, N.Y. 13210
318	25	Stephen Sayuk, 161 W. 16th St., Northampton, Pa. 18067
319	12	John Hook, 231 W. Church St., Nanticoke, Pa. 18634
322	32	Andrew Keybida, 19 Rutgers St., Maplewood, N.J. 07040
323	45	Michael Bilyk, P.O. Box 13, Basehor, Kans. 66007
324	41	John Babiak, 874 N. 23rd St., Philadelphia, Pa. 19130
328	30	Bohdan Kowcz, 4513 Spokane Ave., Cleveland, Ohio 44109
330	44	Jerry Martyniuk, 41 Top Notch Rd., Little Falls, N.Y. 13365
331	11	Nicholas Semeniuk, 441 Carmel Rd., Millville, N.J. 08832
332	23	Kasmer Mazepa, 70 La Grange St., Raritan, N.J. 08869
333	27	Marcie Bobersky, 801 Warren St., Berwick, Pa. 18603
334	59	Stefania Bohanek, 3324 Torrington Ave., Parma, Ohio 44134
338	51	Olga Pishko, 344 Helen Ave., Monessen, Pa. 15062
339	50	Mychajlo Luciw, 1009 Melrose Ave., Melrose Park, Pa. 19126
340	63	Eugen Makar, 1098 Sunny Slope Dr., Mountainside, N.J. 07092
342	35	Elizabeth Pogoda, 22 Jeanette St., Carteret, N.J. 07008
343	62	Mary Sweryda, 90 Karlan Dr., Rochester, N.Y. 14617
350	69	Thomas Finiw, 211 Hope St., Glenbrook, Conn. 06906
354	41	Myron Wijtek, 4423 S. 46th St., Omaha, Nebr. 68117
355	26	Semen Hasiak, 530 Kentucky St., St. Joseph, Mo. 64504
356	69	Oleksa Prodywus, 2445 S. 16th St., Omaha, Nebr. 68108
358	40	Myroslava Futey, 8619 Whippoorwill Lane, Parma, Ohio 44134
362	69	Fedir Petryk, 1800 Grieb Ave., Levittown, Pa. 19055
369	45	Paul Krepicz, RD 2, Box 131, Slatington, Pa. 18080
370	41	Wasyl Gina, 235 Bellevue Rd., New Haven, Conn. 06511
373	24	Jaroslawa Williams, 3706 Connecticut, St. Louis, Mo. 63116
376	4	Waneta Gwiazda, W. 13998 County Line Dr., Thorp, Wisc. 54771
377	54	Mrs. O. Michalenko, 5095 Bay St. N.E. 312, St. Petersburg, Fla. 33703
378	16	Katherine Panchesine, 812 Washington Ave., Woodbine, N.J. 08270
380	23	Stephen Kowalchuk, 855 N. Park Ave., Apopka, Fla. 32703
381	3	Barbara Boyd, 322 Malone Ave., Port Charlotte, Fla. 33952
382	46	Kathryn Harbest, 58 N. Nice St., Frackville, Pa. 17931
389	27	Michael Chomyn, RD #2, Box 315-C, Lehighton, Pa. 18235
390	21	Peter Bugryn, 65 Alexander St., Bristol, Conn. 06010
394	14	Michael Romanyk, 404 N. Central Ave., Ramsey, N.J. 07446
395	33	Stephanie Lisowycz, 139 S. Plum Grove Rd., Palatine, Ill. 60067
400	2	Michael Puklich, P.O. Box #18, Bismarck, N.D. 58501
401	39	Stephan Chorney, 22 Arrowsmith Ave. Toronto, Ont. Canada M6M 2W7
403	14	Maria Netchay, P.O. Box 569, Beamsville, Ont. Canada L0R 1B0
404	10	Harry Zywer, 1131 Iroquois St. W., Moose Jaw, Sask. Canada S6H 5C1
408	62	Very Rev. Myron Stasiw, 18 Leeds St. Toronto, Ont. Canada M6G 1N7
409	39	Genet Boland, 906 Throop St., Dunmore, Pa. 18512
412	34	Emilia Smal, P.O. Box 183, Thorold, Ont. Canada L2V 3Y9
413	18	Mary Fera, 448 Burroughs Ter., Union, N.J. 07083
415	3	Onufrij Korpan, 149 O'Neil St., Chatham, Ont, Canada N7M 3A4
416	64	Katherine Onufryk, 30 Glendale Ave. N., Hamilton, Ont. Canada L8L 7J3
417	28	Ilko Cybriwsky, 3313 Ellis Way, Louisville, Ky. 40220
418	61	Iwanna Melnyk, 480 Deloraine Ave., Toronto, Ont. Canada M5M 2B8
419	13	Erna Kuderewko, 171 Broad St. N., Regina, Sask. Canada
424	74	Witalij Trypupenko, 6617 N. 4th St., Philadelphia, Pa. 19126
425	7	Roman Smook, 2054 W. Chicago Ave., Chicago, Ill. 60622
426	13	Jaroslaw Humeniuk, 33 Linstedt St., Sault Ste Marie, Ont. Canada P6B 3H8
428	3	Margaret Gala, 817½ 4th St. N., Kenora, Ont. Canada P9N 2N6
429	9	Mary Wroblewsky, 921 Walnut St., Freeland, Pa. 18224
433	23	Jennie Zawyrucha, 77 Higbie Lane, W. Islip, L.I., N.Y. 11795
435	8	Walter Bodnar, P.O. Box 215 W. Redding, Conn. 06896
438	18	Katherine Sargent, 2330 Park Ave., Easton, Pa. 18042
443	12	John Procyk, 178 Rheaume West, Royun, Que., Canada J9X 2W8
446	8	John Folusewych, 105 Carter Ave., Kirkland Lake, Ont. Canada P2N 1Z6
454	62	Mykola Berezuk, 40 Hewko St., St. Catharines, Ont. Canada L2N 2E3
455	54	Olena Hentisz, 31-82 36th St., Astoria, N.Y. 11106
456	28	Bohdan Lawryniw, 404 Birch St South, Timmins, Ont. Canada P4N 2B8
457	59	Hala Kilar, 304 E. 5th St. Apt. 2-B., New York, N.Y. 10003
459	29	Olga Kalynovych, 248 Evergreen Ct., Mountainside, N.J. 07092
461	50	Mr. M. Groch, 19 Oak Court, Welland, Ont. Canada L3C 4V1
462	52	Joseph Farenech, 77 Graham St. S., Hamilton, Ont. Canada L8K 2M2
463	27	Eugene Koroll, 2090 Devonshire Court, Windsor, Ont. Canada N8Y 1P9
466	40	Petro Krutyholowa, 21 Alice St., Brantford, Ont. Canada N3R 1Y1
467	22	Teodor Lalka, 118 Seminole St., Johnstown, Pa. 15904
468	69	Peter Samitz, 7720 Lundy's Lane, HW 20 W., Niagara Falls, Ont. Canada L2H 1H1
470	2	John Lenyk, 1080 98th St., Apt. 6, Bay Harbor Island, Miamia, Fla. 33154
474	30	Daria Manylo, 10 Tobermory Dr. Apt. 1105, Downsview, Toronto, Ont. M3N 2Y5
476	20	Michael Mariak, 327 Fairview Ave., Hudson, N.Y. 12534
477	11	Bohdan Piszak, Delaware Ave., Hudson, N.Y. 12534
479	31	Jaroslaw Hrechka, 339 W. Girard Ave., Philadelphia, Pa. 19123
480	16	Jaroslawa Spolsky, 1054 Eastlawn Ave., Sarnia, Ont. Canada N7S 1X6

(Закінчення на стор. 4)

ПРОТОКОЛ

РІЧНИХ НАРАД ГОЛОВНОГО УРЯДУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, ЩО ВІДБУЛИСЯ НА СОЮЗІВЦІ В ДНЯХ ВІД 4-го ДО 9-го ЧЕРВНЯ 1985 РОКУ

(7)

Звіт головного організатора Степана Гавриша

(Продовження)

Таблиця ч. 5

говорисіть про 68 союзовців — відділових урядовців-секретарів, які в ювілейному році придбали від 5 до 9 нових членів і тим самим стали членами „Клюбу Відданих Союзовців". До згаданого Клюбу увійшов головний контролер д-р Нестор Олесницький, придбавши п'ять членів. Почесний член головного Уряду та бувша заступниця головного предсідника (роки 1950-1958) Ґеновефа Жеребняк рівнож стала членом згаданого Клюбу. Разом члени того Клюбу збагатили Союз на 434 нових членів.

Таблиця ч. 6

говорить про 74 союзових Відділів Америки й Канади, які у ювілейному році придбали по 10 і більше нових членів. Між тими відділами є лише один, 231-й, який здобув більше чим сотню членів. Заслуга у тому головного радного Василя Пастушка. Разом ті Відділи придбали 1.392 члени.

Таблиця ч. 7

інформує про 27 місцевостей Америки й Канади, які є осідком Окружних Комітетів Союзу. Та таблиця чітко інформує хто очолює згадані Округи. З Окружними Комітетами, чи радше іхніми головами, Організаційний Відділ є в постійному контакті. Кожного місяця голови одержують звідомлення про організаційну працю поодиноких Відділів, приналежних до їхніх Округ. Голови є вчасно інформовані про нові акції чи пляни Організаційного Відділу. Всі наради в Округах відбуваються за попереднім договоренням із головами. Також кожного року відбувається спеціяльна конференція голів для обговорення загальних справ Округ, як також Союзу. На думку звітодавця, Округи є важливим фактором у союзовій системі й тому треба шанувати працю голів, які, як союзові патріоти, віддають свій час установі.

Таблиця ч. 8

віддзеркалює загальну працю Округ Америки й Канади. Дані цієї таблиці інформують скільки поодинокі Округи об'єднують Відділів, скільки Округи придбали нових членів на протязі звітового часу та на яку суму члени даної Округи чи провінції були забезпечені. Та таблиця віддзеркалює працю у поодиноких стейтах Америки та провідніціях Канади. Згідно з даними таблиці, то по традиції під оглядом організаційним перід веде стейт Пенсильвенія, колиска народження „Батька Союзу". Стейт об'єднує 6 Округ, які повинні були придбати в ювілейному році 700 нових членів, а придбали 679 членів, забезпечених на загальну суму 2.434.500 долярів. Стейт Ню Йорк об'єднує 5 Округ, квота яких виносила 620 членів, а придбали 374 члени, забезпечені на суму 1.104.500 долярів. Стейтова Округа Чикаґівська в стейті Іллиной об'єднує 32 Відділи квота яких виносила 310 членів, а придбали 167 членів, забезпечених на 646.500 долярів. Чотири Округи Канади у своїх провінціях об'єднують 53 Відділи, які повинні були придбати 400 членів. Придбано 262 члени, забезпечені на 1.424.000 долярів.

Таблиця ч. 9

Як уже сказано на вступі звіту організаційну квоту в ювілейному році встановлено на 4.000 нових членів. Квоту ту розподілено на Округи у відношенні до числа об'єднаних Відділів і таблиця 9 інформує, яка була квота поодиноких Округ і як відсотково квоти були виконані. На 28 Округ було лише вісім (1983 року було п'ять), які виконали свої квоти на 100 й більше відсотків. П'ять Округ виконали квоти на 75 до 90 відсотків, а 15 Округ виконали свої квоти нище 75 відсотків.

Коли проаналізувати виконання зазначених на таблиці квот, то є цікавим те, що великі метрополітальні Округи (за вийнятком Філядельфії) є далекі від виконання своїх квот на 100 відсотків, натомість малі Округи побивають рекорди і стають чемпіонами. Прикладом цього може послужити Округа Монтреалю у Канаді, яка об'єднує тільки 7 Відділів, але квоту виконала на 153 відсотки і тим самим зайняла перше місце. Округи Пассейк із 5 Відділами і Вілкес Берре із 8 Відділами виконала свої квоти на 130 відсотків. Округа Вунсакет у Ровд Айленді 1982 року мала виконану квоту на 132 відсотки, 1983 року на 136 відсотків, а 1984 року виконала квоту на 124 відсотки. Не можна поминути Округи Твердого Вугілля — Шамокіну, яка від років здобуває рекорди, виконуючи квоту на 100 і більше відсотків. Спеціяльне признання належиться Філядельфійській Окрузі за придбання найбільшого числа нових членів, а саме 390, а квота передбачана придбання 370 членів. Признання цій Окрузі належиться і за це, що вже 21-ий раз є чемпіоном поміж усіма Округами, здобуваючи найбільше число нових членів.

Головам Округ, які виконали свої квоти на 100 і більше відсотків, а то: Теклі Мороз, Іванові Хомкові, Василеві Стефуринові, Леонові Гардінґу і Олексі Ходолієві, (голові Вунсакету) Тимкові Бутрієві, Петрові Тарнавському проф. Миколі Мартинюкові й Богданові Ясінському вилсовлюю щиру подяку за жертвенну працю. Подяка п'ятьом Округам, які під час року не втратили членів, а закінчили календарний рік з прибутком. Також подяка головам Округ, які виконали свої квоти понад 75 відсотків.

Таблиця ч. 10

На вступі звіту сказано, що почавши від січня ювілейного року, ведено акцію, щоби не було ні одного Відділу, який на протязі 12 місяців не придбав би бодай одного члена. На жаль, на 28 активних Округ лише дві, а саме Монтреаль із головою Теклею Мороз і Пассейк і головою Іваном Хомком, виконали це завдання: всі Відділи цих двох Округ мали придбаних членів.

Таблиця ч. 11

говорить про те, за яким ключем були відзначені почесними плякетами Округи за найкраще виконання своїх квот та придбання найбільшого числа нових членів.

У цій таблиці також є згадка про Округи, які одержали плякети за працю всіх Відділів.

Таблиця ч. 12
Таблиця ч. 13
Таблиця ч. 14

повищі таблиці інформують про грошеві бонуси, які були виплачені Окружним Комітетам за придбання нових членів, забезпечених життьовими грамотами. Бонуси виплачено Округам за ключем: за виконання квоти на 100 й більше відсотків за кожного члена забезпеченого життьовим забезпеченням, по 3.00 доляри; за виконання квоти 75 до 99 відсотків виплачено по 2.00 доляри, а ті Округи, які виконали квоти нище 75 відсотків, одержали бонуси по 1.00 долярови.

Таблиця число 12 інформує, що у звітовому часі було 8 Округ, які мали виконані квоти на 100 й більше відсотків і їм виплачено на загальну суму 1.440.00 долярів. Таблиця число 13 інформує, що п'ять Округ виконали квоти на 75-99 відсотків і для них виплачено бонуси на суму 574.00 доляри, а таблиця число 14 подає 15 Округ з виконанням квоти менше чим 75 відсотків і для них виплачено бонуси на суму 686.00 долярів. Разом у звітовому році виплачено для Округ 2.700 долярів.

Таблиця ч. 15

Ця таблиця присвячена нашим союзовим „зіркам", себто трьом відділовим секретаркам, які у звітовому часі придбали найбільше число нових членів, або забезпечили нових членів на найвищу суму забезпечення.

В звітовому часі „зіркою" число один стала чи не наймолодша секретарка 269 Відділу Христина Фуга-Ґербеги, придбавши 39 нових членів . Друге мсіце з найбільшим числом нових членів і перше за найвищу суму одержала наша невтомна і заслужена секретарка 25 Відділу Квітка Стецюк, придбавши 35 членів. Слід згадати, що Квітка Стецюк від років усе є у тій щасливій „трійці", як не на першому то на другому місці. За „добрих" часів вона приєднувала річно по 50-70 нових членів. Третє місце з придбанням 33 члени зайняла секретарка 434 Відділу в Монтреалі, Олександра Дольницька. За віддану працю наші „зірки" одержали відповідні нагороди та почесні плякети. Всім їх висловлюю щиру подяку за жертвенну працю для розбудови нашого Союзу.

Таблиця ч. 16

У цій таблиці подаємо вік відділових секретарів Америки й Канади. Згідно з тими даними, в Союзі є найбільше секретарів у старшому віці. Молодих є найменше, лише 23 у віці до 40 року життя, а від 41-го го 50-го років життя маємо 80. У віці між 51-им і 65-им роком життя, як уже сказано, є найбільше, бо аж 242, а у віці понад 65 років є 85 секретарів. Прочитавши цей звіт дехто скаже, що прийшла пора „відмолодити" Союз, себто відпустити на заслужений відпочинок старших віком секретарів, а на їхнє місце вибрати молодиших. Думка добра, але житьове практика каже, що іншого старші секретарі мають довголітній досвід, мають вільний час, тоді коли секретарі молодого віку в більшості є професіоналісти і не можуть віддати багато часу Союзові. Є побажаним, щоби заступники секретарів були у молодому віці, які у відповідний час можуть зайняти звільнене місце. Секретарі в Союзі сповняють дуже важливу ділянку праці, вони є остоєю нашої установи. Всім їм щира подяка за їхню працю.

Таблиця ч. 17

Таблиця число 17 є найкращим показником — аналізою цілорічної праці Відділів УНСоюзу. Приглянувшись цій таблиці, бачимо у першій колюмні, що в ювілейному році, як уже була раніше згадка, 131 секретар, а тим самим і Відділ не придбали ні одного члена. Чи можна було виконати загальну організаційну квоту, коли майже одна третя всіх Відділів не дбала про ріст Союзу? Не може бути оправдання, щоби на протязі 12 місяців не можна придбати одного члена.

Таблиця ч. 18

У цій таблиці згадуємо про „Клюб Заслужених Союзовців", тобто тих, які на протязі року приєднують по 25 до 49 нових членів. Це є один із найстарших союзових клюбів, який був заложений 1961 року. Ініціятором покликання до життя такого Клюбу був д-р Юрослав Падох, тодішний головний секретар УНСоюзу. Основників Клюбу було 56 союзовців із різних Відділів Америки й Канади. Тепер, по 24 роках існування Клюбу, залишився тільки один його основноположник — звітодавець. А 23 роки членства задержала в Клюбі наша невтомна „зірка" чемпіонка, секретарка 25 Відділу Квітка Стецюк. За віддану працю висловлюю признання та ґратуляції пані Квітці.

У звітовому році перший раз стали членами цього престижевого Клюбу Віра Баніт, секретарка 473 Відділу в Монтреалі, і Маргарета Гентош, секретарка 305 Відділу в Делено, Пенсильвенія. Щиро вітаємо нових членів цього заслуженого Клюбу, а згідно із традицією нові члени Клюбу одержуть почесні плякети.

Таблиця ч. 19

Ця таблиця говорить нам про те, скільки нових членів здобули для УНСуоюзу члени „Клюбу Заслужених Союзовців" по роках за останніх 5 років. Також та таблиця показує відсоток їхніх здобутків у заглньому числі нових членів. Не можана не згадати, що число нових членів, здобутих членами Клюбу, з кожним роком меншає.

Таблиця ч. 20

Ця таблиця чітко інформує скільки члени Головного Уряду своєю організаційною працею причинилися до виконання квоти в ювілейному році. Згідно з поданими цифрами даними, 19 головних урядовців у звітовому році збагатили Союз на 375 нових членів. Коли взяти під увагу, що у тому часі придбано загально 2.190 нових членів, то майже одну шосту із цього придбали члени Головного Уряду.

КАНАДА

Таблиця ч. 21
Таблиця ч. 22
Таблиця ч. 23

Подані три таблиці наглядно говорять про загальну працю чотирьох канадських Округ, та 57 Відділів. Таблиця число 21 інформує про це, що канадські Відділи на протязі 12 місяців ювілейного року придбали 265 нових членів, забезпечених на загальну суму 1.426.000 долярів. До найкращих місяців належить січень, коли придбано 44 члени, забезпечені на 307.000 долярів. До „нещасливих" місяців належить серпень, коли, як на сміх, від 53 Відділів одержано три члени.

Коли згадую про 57 Відділ Канади, то слід додати, що 4 Відділи із них належать до Дітройської Округи, які є в Віндзорі й околиці. На жаль, секретарі всіх Відділів придбали лише одного члена в цілому Божому році.

У таблиці 22 подаємо інформації про це, як працювали поодинокі Округи під час року. Перше місце зайняла найменша Округа Монтреаль, яка об'єднує лише 7 Відділів, але які придбали 92 нових членів. Округу очолює головна радна Текля Мороз. Слід тут додати, що на 7 Відділів є лише один секретар мужчина, а решта все наше славне жіноцтво й мабуть цьому треба завдячувати ті поважні успіхи.

Друге місце зайняла Торонтонська Округа, яка об'єднує 22 Відділи, а разом вони придбали 89 членів. Округу очолює Василь Шаран. Ніяґарська Округа, яку очолює адв. Богдан Долішний, об'єднує 10 Відділів, які придбали 66 членів. Відділи Західньої Канади — Вінніпеґ очолює голова Контрольної комісії мгр. Іван Геврик. Округа та нараховує 14 Відділів, які придбали 17 членів.

Таблиця число 23 служить для порівняння організаційних здобутків канадських Округ, а тим самим й Відділів, за останніх 5 років. На підставі циферних даних звітовий рік для Канади був одним з більш успішних за останніх три роки, як під оглядом придбання членів, так і суми забезпечення. Перший раз за п'ять років сума забезпечення перейшла 1.000.000 долярів. За успіхи належиться признання всім, які збагатили Союз новими членами, для Округи Монтреальської таки найбільше признання.

АКЦІЯ ОРГАНІЗАЦІЙНОГО ВІДДІЛУ В ЗВІТОВОМУ ЧАСІ

1. **ВИШКІЛЬНА АКЦІЯ** — секретарські курси: у звітовому часі 24-го березня відбуто одноденний курс Округи Рочестер, у якому взяло участь понад 20 союзовців. Доповідачами під час курсу були головний секретар Володимир Сохан і звітодавець.

У днях від 17 до 22-го червня відбувся на Союзівці ДЕВ'ЯТИЙ ЦЕНТРАЛЬНИЙ СЕКРЕТАРСЬКО-ОРГАНІЗАЦІЙНІЙ КУРС. В курсі взяло участь 40 курсантів з Америки й Канади, для яких виголошено 27 лекцій в українській і англійській мовах. Доповідали під час курсу Володимир Сохан, головний секретар, Уляна Дячук, головний касир, звітодавець, а також гість-лектор, фахівець забезпечення в комерційних компаніях, мгр. Ігор Гронь. Тут треба згадати, що учасники курсу від червня до кінця грудня придбали біля 400 нових членів, що доказує потрібним відбувати такі курси.

2. **КОНФЕРЕНЦІЯ ГОЛІВ.** Дев'ята із черги Конференція голів відбулася на Союзівці в суботу і неділю, 2-го і 3-го червня, під час якої були заступлені 24 Округи. Доповідачами під час зустрічі були: д-р Мирон Куропась, заступник головного предсідника, Володимир Сохан, головний секретар, Уляна Дячук, головний касир, і звітодавець. Під час розвагової частини вечером виступав гуморист Степан Магмет.

3. **ЮВІЛЕЙНІ ВІДЗНАЧЕННЯ 90-РІЧЧЯ СОЮЗУ**. Вступивши в ювілейний рік Союзу, ведено інтенсивну акцію, щоби всі Округи Союзові громади святочно вшанували світлий ювілей. Заклик цей Союзові Округи прийняли серйозно, про що свідчить це, що майже всі Округи влаштували бенкети, концерти або святочні сходини для відзначення ювілею. Звітодавець був учасником бенкетів у чотирьох Округах, де виступав із привітом, а саме: Джерзі Сити, Філядельфія, Лігай Веллі і Ню Йорк.

4. **ВІДЗНАЧЕННЯ СЕКРЕТАРІВ У ЮВІЛЕЙНОМУ РОЦІ**. Екзекутивний Комітет схвалив, щоби секретарів, які виконували свої обов'язки 25 й більше років, відзначити в ювілейному році спеціяльними почесними плякетами. Плякети приготовано й роздано під час святочних відзначень ювілею чи іншоїнагоди. Тут слід згадати, що в ювілейному році почесними плякетами нагороджено всіх членів Головного Уряду, як також і почесних членів Головного Уряду.

5. **ЗБОРИ ОКРУЖНИХ КОМІТЕТІВ.** Згідно з правильником Окружних Комітетів, Округи відбувають два рази в році наради, які є координовані Організаційним Відділом. В звітовому часі відбуто річні збори з вибором членів Управ у 25 — Округах та Організаційні наради під час осінніх місяців у 24-ох Округах. Згадані наради є одинокою нагодою зустрічі членів Головного Уряду — Екзекутиви з відділовими урядовцями та ширшим громадянством. Звітодавець був учасником 6 разів під час річних нарад і 6 разів під час організаційних нарад.

6. **ВИСВІТЛЕННЯ ФІЛЬМУ „ЗА СТЕРНОМ ДОЛІ"**. Історичний Союзовий фільм продукції Славка Новицького „За стерном долі" став дуже популярним і тому союзові громади — Округи позичають його в Союзі. Час від часу звітодавець, бувши учасником нарад чи іншої зустрічі, висвітлює фільм. У звітовому часі висвітлив фільм у громадах: Гартфорд, Редінґ, Бетлегем, Вилимантик, Колчестер, Вайнеланд, Честер, Трентон, і Вунсакет. Фільм є історичної ваги і тому всі українські громади повинні його оглянути, а головно молодь.

7. **РАДІЄВА РЕКЛЯМА.** До компетиції Організаційного Відділу належить приготування пропаґандивних матеріялів для оголошень у наших українських радіопрограмах, які передається на 18 радіостанціях Америки й Канади. Також кожного року ці радіостанції передають від Союзу святочні побажання під час різдвяних і великодніх свят.

8. **СОЮЗОВА ТРИБУНА**. Від багатьох років УНСоюз публікував у своєму органі „Свобода" окрему „Трибуну" УНСоюзу", яка містила цікаві матеряли, що були інформативними про кляси забезпечення, та давали фахові поради, як „продавити" союзовий „товар". Цікава була „Трибуна" і тим, що головні урядовці посилали різні матеріяли із терену про відбуті союзові імпрези, чи вшанування когось і заслужених союзовців.

У звітовому часі звітодавець з нагоди 90-річчя Союзу плянував видання трьох спеціяльних чисел „Трибуни" присвячених: канадським справам, справам почесних членів Головного Уряду УНС та жіночих справ. Членам тих секцій вислано листи з проханням присилати матеріяли. На жаль, крім почесних членів ніхто матеріялів не прислав і тому була видана лише „Трибуна Почесних Членів УНСоюзу", з поміщенням спеціяльної фотографії.

У загальному в звітовому році видано 10 чисел „Союзової Трибуни" з різноманітною тематикою. Матеріяли до „Трибуни" надіслали: інж. Степан Куропась, Марія Чучман, д-р Анна Чопик, Марія Душник і Олена Олек-Скат. Усім їм висловлюю щиру подяку.

9. **СПРАВИ СОЮЗОВИХ ОРГАНІЗАТОРІВ.** Найбільшою проблемою братських союзів під сучасну пору є брак професійних організаторів. Наш Союз під тим оглядом не має щастя, щоби знайти відповідних осіб — союзових патріотів, які могли би посвятитися союзовій праці. На жаль, нема таких відданих союзовців, які були „союзові ветерани" сл.пам'яті Володимир Гірняк, Богдан Зорич, Іван Одежинський, а відтак області організатори Василь Дідюк, Євген Репета, Василь Оріховський, Богдан Дейчаківський. Крім тих професійних організаторів, які приєднували сотні членів кожного року, були десятки постійних організаторів, які працювали із посвятою та патріотизмом для розбудови Союзу. На жаль, цей час за нами, тепер є інші обставини, а до того є трудноші „продати" союзовий „товар".

В звітовому році на пості обласної організаторки працювала Леся Орлян, яка почала працю 1 липня 1983 року. Звільнена із праці 15-го червня 1984 року. Також у лютому прийнято на працю Зенона Федорія з Торонта, Канада. Пробний час був три місяці і по упливі того часу він був звільнений. Були інші кандидати, які бажали працювати, але вимагали праці канцелярійної, а не працювати в терені.

За організаторами Союз пошукує весь час, є оголошення в „Свободі" і „У. Тижневику". Крім того, головний предсідник д-р Іван Флис переговорює з професійними організаторами чужинцями, які, набравши практики у комерційних чи братських союзав інших етнічних груп, можуть бути нам помічними.

Не мавши організаторів в Америці й Канаді, треба було звернути всю увагу на Округи і відділових секретарів, які ще довго — довго будуть стрижнем Союзу. Тому моя щира подяка за віддану працю всім секретарям, які мали придбаних нових членів в звітовому році.

Я згадував уже в цьому звіті про деяких голів Округ і висловив їм подяку за їхню працю. Моя щира подяка усім головам за співпрацю, яка проходила у дружній атмосфері. Спеціяльно висловлюю подяку Філядельфійській Окружній Управі на чолі із головою Петром Тарнавським за щорічне (21 років) виконування своєї квоти на 100 і більше відсотків.

Коли згадую Філядельфію, то не можна окремо не згадати передчасної смерти головного радного, заслуженого союзового діяча — організатора сл.пам'яті Івана Одежинського. Це вилика втрата для родини покійного, для Союзу і для Округи. Вічна йому пам'ять — нехай спочиває з Богом!

Інші ділянки праці

Як член Екзекутивного Комітету, поза щоденною канцелярійною працею, як уже раніше було сказано, брав я участь у різних союзових нарадах, відвідував поодинокі громади — Відділи, давав поради секретарям і спільно з ними відвідував проспектів. Слід згадати і це, що разом з іншими членами Екзекутиви: головним предсідником д-р Іваном Флисом, головним секретарем Володимиром Сохамом і головних касиром Уляною Дячук був учасником „Нешенел Фратернал Конґресу", що відбувся в Голлівуді, Фльорида, в днях від 30-го вересня до 3-го жовтня. Опісля в часі 21, 22 і 23-го жовтня разом з головним радним Василем Пастушком взяв участь у Конґресі Братських Союзів Пенсильвенійського сетйту. Під час того Конґресу був обраний до його Екзекутиви.

Перед закінченням звіту вважаю за доцільне згадати, що в звітовому часі я дальше був головою 83-го Відділу ім. Івана Франка у Філядельфії, з яким є пов'язаний від першого місяця прибуття на вільну американську землю 33 роки тому. Належав, як дорадник, до Управи Філядельфійської Союзової Округи, належав до Управи Українського Спортового Осередку „Тризуб", а також належав до Управи „Самопомочі". У звітовому часі придбав для союзу 74 нових членів.

Кінчаючи цей мій останній перед 31-ю Конвенцією звіт, почуваюся до обов'язку висловити щиру подяку всім членам Головного Уряду, як також і почесним членам Головного Уряду за гарну співпрацю, за поради та нових членів. Також належиться моя щира подяка довголітній секретарці Організаційного Відділу, пані Марії Савчак, за її фахову і професійну працю.

Повідомлення... Announcement...

(Закінчення зі стор. 3)

Br.	No. of Mem.	Name and address of secretary
485	10	Dr. N.S. Czartorysky, 200 E. 5th St. Apt. 4B, New York, N.Y. 10003
486	42	Mykola Kis, 476 Maple Ave., San Bruno, Cal. 94066
487	49	Mykola Denysiuk, 87 W. Winifred St., St. Paul, Minn. 55107
488	40	Alexander Linewych, 1668 W. Campbell, Phoenix, Ariz. 85015
490	62	Helena Chornomaz, 1213 Rony Road, Union, N.J. 07083
491	6	Andrew Avramenko, 227 Lynview Cres. S.E., Calgary, Alta. Canada T2C 1T8
492	51	Mary Sirsky, 1268 Morrison Dr., Ottawa, Ont. Canada K2H 7L5
494	6	Peter Prociuk, 90 Rizzuto Bay, Winnipeg, Man. Canada R2C 3Y8
496	18	Michael Kihiczak, Rt. 4, Box 282, Vashon, Wa. 98070
497	43	Michael Nakonechny, 13224 101st St., Edmonton, Alta. Canada T5E 4G2
498	31	Alex Karpinsky, 3134 E. 45th Ave., Vancouver, B.C., Canada V5R 3E1
500	24	John Pawluk, 920 Cannell Rd. S.W., Calgary, Alta. Canada T2W 1T4
501	3	Eustachy Kruc, 6 N.W. 8th St., Chisholm, Minn. 55719
502	34	Dan Marciniuk, 3506 Parksale R., Saskatoon, Sask. Canada S7H 4W4
503	33	Teodor Wojtiw, 13324 110 A. Ave., Edmonton, Alta. Canada T5M 2M7
504	16	Eugene Barna, 4 Smith Ave., Leamington, Ont. Canada N8H 1G1
505	16	Bernard Korchinski, 6 Hanley Cresc., Regina, Sask. Canada S4R 5A7
506	18	Paul Masney, 283 Alma St., Amherstburg, Ont. Canada N9V 1A6

СОЮЗОВЦІ! КОНВЕНЦІЙНА КАМПАНІЯ 31-ої КОНВЕНЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ ВЖЕ ПОЧАЛАСЯ. ЇЇ МЕТА ПРИДБАТИ 1,500 НОВИХ ЧЛЕНІВ ДО КІНЦЯ ТРАВНЯ ЦЬОГО РОКУ. ТІЛЬКИ ПОСТІЙНОЮ І НАПОЛЕГЛИВОЮ ПРАЦЕЮ МОЖЕМО ВИКОНАТИ ЦЮ ВЕЛИКУ МІСІЮ ДЛЯ ДОБРА НАШИХ РОДИН, НАШОЇ ГРОМАДИ І НАШОГО НАРОДУ.

У 40-річчя смерти Д. Грицая і Д. Маївського

У п'ятницю, 13-го грудня 1985 року у Літературно-Мистецькому Клюбі у Ню Йорку відбувся вечір, присвячений двом визначним українським підпільно- революційним діячам, членам Організації Українських Націоналістів, під час Другої світової війни — генералові Дмитрові Грицаєві- Перебийносові і політичному публіцистові Дмитрові Маївському — Тарасові.

Голова Клюбу інж. Тарас Грицай відкрив вечір, привітав двох доповідачів, Миколу Лебедя і Мирослава Прокопа, та представив Тараса Гунчака, якому передав керівництво вечором. Останній у короткому змістовному слові-введенні наголосив ціль запляновананого вечора. Він підкреслив, що не тільки варто, але й треба хоч у сорокріччя згадати тих, які були одними з тих, що творили, формували і кермували українським резистансом у час Другої світової війни на два фронти — проти гітлерівської Німеччини і червоно-большевицької Москви. Треба говорити не тільки про тих самих, але згадати й інших. З цією метою був запляннований сьогоднішній вечір, на який запрошено на доповідачів визначних і керівних учасників українського резистансу під час Другої світової війни — Миколу Лебедя і Мирослава Прокопа. Після короткого введення Т. Гунчак попросив до слова Миколу Лебедя.

Микола Лебедь, який після виарештування проводу Організації Українських Націоналістів під проводом Степана Бандери в 1941 році, був діючим провідником ОУН, організував самооборону і повстанський рух, розказав свою розповідь про життя, боротьбу і смерть провідного члена ОУН Дмитра Грицая-Перебийноса. На вступі він підкреслив, що не всі ним подані дати є на сто відсотків точні, бо не все вдалося провірити. Зрештою, у підпільному житті кожний старався якнайменше знати те, що в той час було зайвим. У своїй розповіді, до речі, добре опрацьованій, він зацитував офіційне повідомлення, що було надруковане в Україні в журналі „Ідея і Чин". ч. 10 за 1946 де було надруковано вістку про смерть ген. Дмитра Грицая, який загинув, маючи 38 років, з яких 20 років був активним учасником підпільно-визвольної боротьби у рядах УВО, ОУН, і УПА.

Д. Грицай народився в селі Дорожів самбірського повіту в 1906 році. Середню освіту закінчив у Дрогобичі. Був покликаний до польського війська, перейшов старшинський вишкіл, який закінчив ступенем поручника піхоти. У 1929 році Д. Грицай вписався на філософічний факультет Львівського університету на відділ математики.

М. Лебедь у своїй розповіді підкреслив, що з Д. Грицаєм уперше зустрівся у 1931 році в Академічному домі. В той час він дружив з Осипом Тюшкою, Ярославом Старухом, Степаном Бандерою, Олексою Гасином й іншими. Зі співпраці з Грицаєм можу сказати, — підкреслив М.Лебедь — що він був, спокійної, погідної вдачі, товариський, але маломовний, сильної фізичної будови, середнього росту, брюнет з вусиками. В дискусії був стриманим. Його найбільше цікавило військо. Мабуть, звідси випливала його здисциплінованість, прямолінійність і упорядкованість. З такої його настанови Грицай був військовим референтом від 1932 року до 1933. У зв'язку з відомим убивством міністра Перацького відбулися масові арешти. Д. Грицай був арештований разом з Романом Шухевичем і Володимиром Яновим. Грицая перевезли до в'язниці Берези Картузької, в якій він просидів до квітня 1936 року, і був там сильно побитий поліцаєм за приналежність до тайного внутрішнього гуртка.

Після деякої перерви М. Лебедь знову зустрівся з Д. Грицаєм у 1939 році у Кракові. Він вже був одружений. Він був учасником Другого Великого Збору ОУН, що відбувся у Кракові, у квітні 1941 року, на якому Степан Бандера був вибраний провідником ОУН. В другій половині 1941 року Грицай перебував у Львові, де займався і організував та переводив військові вишколи, найбільший з яких відбувся у Великих Мостах у залишених большевицьких касарнях. Д. Грицай був заарештований ґестапом в 1942 році і сидів у Львові на Лонцкого , де в той час діяв відомий гітлерівський кат В. Вірзінґ, який замордував І. Климова Леґенду. Д. Грицай, Я. Старух і В. Лобай на Лонцкого перейшли неймовірні тортури. У травні 1943 року заходами референтури Служби Безпеки вдалося викрасти з тюрми Грицая і Старуха, а Лобай не був настільки в силах, щоб втекти. До згаданих епізодів М. Лебедь подав цікаві деталі, які присутні слухали з великою увагою. В дальшому розповідач дав оцінку праці Д. Грицая, як військовика, генерала УПА. Він розказав про те, як прийшли кур'єри з України, які принесли інформації, що Д. Грицай і Д. Маївський вибираються закордон для зустрічі з проводом ОУН, а зокрема з С. Бандерою. М. Лебедь подав точні дні і дати, як вони, Д. Грицай і Д. Маївський, приїхали до Праги коло 17 грудня 1945 року з зв'язковим з Німеччини, Мюнхена, виїхали під чесько-німецький кордон 19-го грудня 1945 року. Під час спроби переходу їх заарештувала чеська погранична сторожа, в околиці чеські Кубіце, де 4-го грудня був вже Демид. Під час ревізії Д. Маївський витягнув заховану пістолю і сам себе застрелив, а Д. Грицай перевезений до Прази 22-го грудня поповнив самогубство, щоб під тортурами не піддатись ворогові. Це була надзвичайно цікава розповідь про забутого керівного члена ОУН - УПА Дмитра Грицая- Перебийноса. М. Лебедь підкреслив, що це не є ще всі дані, але стільки йому вдалось зібрати з особистих зустрічів з ним та від інших людей.

Про другого провідного члена ОУН — революційного публіциста Дмитра Маївського (Тараса), який загинув у той же час, як Грицай (кілька днів скоріше), про що було повідомлено у виназваному журналі „Ідея і Чин", не менш цікаво і успішно розказав визначний член ОУН -УГВР д-р Мирослав Прокоп. Доповідач підкреслив, що наша підпільно-визвольна і революційна боротьба відбувалась ізольовано від західнього світу. Західній світ не знав про нашу боротьбу, про наших визначних революційних людей.

Дмитро Маївський народився 8-го листопада 1914 року у селі Реклинець жовківського повіту. За приналежність до Юнацтва ОУН був виключений з семінарії, так що був примушений закінчити середню освіту у середній Польщі. Коли загинув, йому було всього 31 рік життя.

М. Прокоп розповів, що вперше зустрівся з Маївським у 1942 році, коли він повернувся з Києва, де працював разом з Дмитром Мироном-Орликом й іншими на протинімецькому підпіллі. Він був членом Крайового Проводу. До речі, Маївський за польських часів був провідником жовківщини, сокольщини і політичним в'язнем Бриґідок. Маївський був вище середнього росту, міцної будови з смаглявим обличчям, темні очі, з хвилястою чорною чуприною. М. Прокоп відмітив, що їхня зустріч мала офіційний характер. Прокоп мав їхати до Києва на його місце. Маївський інформував про ситуацію в Києві. В той час ситуація для нашого підпілля у Києві була надзвичайно складна. На українське підпілля наступали дві сили з одної сторони озброєні по зуби німці і большевицька агентура , яка спритно використовувала німецьку окупаційну владу. Відомо, що в той час весь провід ОУН на чолі з С. Бандерою сидів за ґратами, а фактичним, себто діючим провідником до травня 1943 року був Микола Лебедь , а після Роман Шухевич.

Доповідач відмітив, що Маївський мав особливий змисл спостереження подій. Він дуже скоро збагнув ситуацію на східньоукраїнських землях і підкреслив, що програма, яку мала ОУН, не підходила до тих обставин і ситуації. Без виразних протинімецьких кличів і акцій ОУН проти обидвох окупантів України українське підпілля не мало б жадного успіху, а що найважливіше, населення було б не піддержало. В таких обставинах треба було міняти оунівський світогляд та відходити від монопартійности.

Десь на початку листопада 1942 року, — сказав М. Прокоп, — ґестапо розкрило зв'язкову хату ОУН у Львові при вулиці Жулінського. Адресу розкрив арештований німцями зв'язковий, не витримавши тортур. 7-го листопада туди зайшов Маївський. Тут його зловили ґестапівці. При ревізії Маївського вони нічого на знайшли. Ґестапівець повів Маївського на квартиру на першому поверсі. Маївський добре знав цей будинок. Він швидко скочив на підвіконня, щоб відчинити вікно. Ґестапівець витягнув зброю, але Маївський швидше витягнув свою добре заховану пістолю й убив ґестапівця. Відчинив двері, але в тому моменті з іншої кімнати вибіг другий ґестапівець і почав стріляти. Маївський, відстрілюючись, поранений, скочив з вікна на вулицю. З простріленим пальцем і шлунком Маївський добрався до хати брата своєї дружини. Тут зробили йому, що було можливе, і перевезли до шпиталю, де ним зайнявся д-р Володимир Верцьона, а операцію провів д-р Кольман, українець. Зрозуміло, з огляду на безпеку його тримали у підвалі шпиталю, а згодом вивезли зі Львова, де вигоював свої рани. Вже в 1943 році Маївський на Третій Конференції ОУН був у свій попередній формі.

В 1943 році, у травні, Маївського вибрано до тричленного Бюра Проводу як екзекутивного тіла ОУН на чолі з Романом Шухевичем, другим був Зиновій Матла, а третім Маївський. Через три місяці пізніше на III Великому Зборі ОУН в серпні 1943 року на місце заарештовано ґестапом З. Матли другим членом став Маївський, а третім Ростислав Волошин.

Великою радістю для Маївського було, коли він одержав вістку, що він став батьком, народився йому син Юрій, який тепер живе з дружиною Вірою в Ню Йорку і є співредактор журнала „Сучасність".

У своїй змістовій й аналітичній розповіді д-р Прокоп подав досить обширну сильветку Маївського, як людини, товариша і революціонера, а під кінець зупинився над його публіцистичною працею. Маївський належав до людей, що вмів швидко схоплювати ситуацію і пов'язати в певну систему. На жаль, він не мав можливості розвинути своєї публіцистичної праці, це зрозуміло. З його публіцистичної праці нам відомі його чотири статті, що були надруковані в офіційному журналі ОУН „Ідея і Чин". Всього разом це становило 50 сторін друку. В порівнянні до інших — це небагато. Перша з трьох була написана за німецької окупації, а інші вже за большевицької дійсности, підписані псевдом П. Дума. У своїх писаннях Маївський умів аналізувати і передбачувати і ставити вирані свої прогнози, — наголошував доповідач. Він підкреслив, що Маївський, розглядаючи комуністичне суспільство в Совєтському Союзі значно скоріше за юґославського Джіласа писав і підкреслював нову большевицьку клясу. Він також визначив деякі процеси, що будуть наростати і розвиватись у большевицькій дійсності. І так справді сталося. Шкода, що такі люди не мали можливости далі і вільно творити. Сьогодні ми тільки згадали їх пам'ять.

Після цікавих і добре виголошених доповідей, які присутні прослухали з великою увагою, та ставили додаткові питання на які прелегенти давали вичерпні відповіді. Треба сподіватись, що обидва доповідачі доповнять свої розповіді ще додатковими даними і їх для історії надрукують, себто утривалять для майбутнього історика.

М. Галів

Хмари над філядельфійським „Тризубом"

Вже три людські покоління виросли в Америці від часу, як УСО „Тризуб" у Філядельфії почав свою діяльність. Щоб бути точним, „Тризуб" святкував своє 35-ліття 1985 року.

Багато членів, членів управ і змагунів вже відійшло з цього світу, згадати б тільки деяких: В. Блавацького, одного з перших голів, Р. Голубінку, О. Яремка, С. Мазурка, Я. Палатайка, довголітніх членів управ, а з грачів—харизматичного В. Гарасима. Ще залишилась горстка тих, які заснували „Тризуб", і які тепер разом з молодшими активістами безкорисно працюють для цієї громадської установи. Шість років тому „Тризуб" набув 40-акрову посілість в Горшемі, Па., яка являється гордістю цілої нашої громади.

За 35 років своєї діяльности „Тризуб" виховав сотні молодих спортовців, яким до смерти залишаться чудові спомини, чи то з українських спортових ігрищ, коли вони, на струнко стоячи, слухали український гимн, коли підносився на щоглі український прапор, чи то з кожних лігових змагань, які починали викликом „Слава".

Мушу згадати довголітнього тренера молодечих дружин Ореста Гарасимовича, який дуже дбав про ці справи.

Не забуваймо, що „Тризуб" був одним з перших, що вніс назву „Ukrainians" на сторінки американської преси. Кожного понеділка, коли американський читач відкривав газету і, як звичайно, починав читати від спортової сторінки, знаходив вислід недільних змагань „Ukrainian Nationals". Про чотирикратне здобуття „Тризубом" першенства Америки у футболі знає, напевно, кожний українець діяспори і велика частина спортових „болільників" в Україні.

Під теперішню пору „Тризуб" має вісім молодечих і дві старші дружини копаного м'яча, дві дружини відбиванки (чоловічу й жіночу) та шахову ланку.

Щоб задовільнити вимоги молоді „Тризуб" закупив у 1978 році згадану посілість недалеко Філядельфії, на якій пишається чудовий клюбовий дім, пікнікова та спортові площі серед гарних дерев.

На цій посілості, крім спортових, відбуваються також розвагові імпрези. З великих імпрез варто згадати 70-ліття СТ „Україна", яка стягнула людей з кількох континентів. На ці святкування з далекої Австралії приїхав навіть колишній славний змагун „України", гокеїст Омелян Бучацький.

Завдяки групі ентузіястів, ця посілість удержана в якнайкращому порядку. Неукраїнці, які все більше і більше відвідують „Тризубівку", подивляють що могла доконати частина української громади й горстка ентузіястів, які з кукурудзяного поля зробили розвагово-відпочинковий центр для Філядельфії і околиць.

Все це назовні виглядає чудово, але в дійсності над „Тризубом" зависли чорні хмари. Коли будете говорити з наших діловодом Степаном Бриндзеєм (колишнім довголітнім головою), то він вам скаже, що „Тризуб" має 180,000 дол. довготермінового боргу (мортґедж), який є великим тягарем, що придушує нашу нормальну діяльність.

Щоб дати змогу управі „Тризуба" нормально працювати, наша громада мусить активно включитись в допомогову акцію, щоб така чудова посілість не перейшла в чужі руки. Це був би непростимий гріх кожного з нас, якби це сталось, — заявив один з членів Управи.

Щоб рятувати критичну ситуацію, тризубівський актив випрацював плян скорої сплати цього боргу, за який ми були змушені за шість років заплатити 140,000 дол самих відсотків.

Цей плян сплати буде проходити „ланцюговою системою", яка полягає в тому, що жертводавець зобов'язується впродовж чотирьох років скласти 400 дол., або більше, вплачуючи четвертину свого зобов'язання кожного року в початкових місяцях. Рівночасно жертводавець має знайти ще одного, а цей ще одного і так далі, і тим способом створити ланцюг жертводавців. Цей спосіб сплати не повинен бути тягарем ні для кого, з умовою, що ціла громада включиться в цю благородну акцію. Кожний з нас сьогодні може дозволити собі пожертвувати 100 дол. річно і тим допомогти такій громадській установі як УСО „Тризуб" позбутись цього величезного тягару. Не дозвольмо, щоб та сама горстка людей, що жертвує на всі українські цілі ще й сплачувала сама цей великий борг. Розділім його на цілу громаду.

Не забуваймо, що „Тризуб" повинен бути гордістю нас усіх, тому не зволікаймо з нашою допомогою.

Нехай ніхто не оправдується, що до нього ніхто не звернувся і він не знав. Адреса „Тризуба" є у філядельфійській телефонічній книжці: Ukrainian American Sport Center „Tryzub", 493-32 N. Broad St. Philadelphia, PA 19141

Ярослав Качай

Реформа...

(Закінчення зі стор. 2)

послабленням впливів партійних чинників, а зміцнило б впливи робітників у фабриках; цього партійні ідеологи не хотять, бо це в їхню некористь. Тому посилення ринкових елементів в совєтській економіці, мабуть, сьогодні неможливе, без більших соціяльних потрясень у цій системі. Експериментально-реформна економіка Мадярщини буде і надалі центром уваги країн Східньо - Европейського бльоку з Україною включно. Східня Европа чекає на економіста — реформатора. Промислова революція XVIII та XIX сторіч надала людству іншого життєвого напряму. Тоді нехай мадярська ініціятива в тому напрямі буде початком такої економічної-політики на Сході Европи, в результаті якої був би розклад останньої колоніяльної імперії на національні держави.

Ювілейний концерт УБС у Вашінґтоні

24-го листопада 1985 року в Вашінґтоні в залі Католицького Собору Св. Родини відбувся ювілейний концерт з нагоди 75-ліття Українського Братського Союзу.

Заступник голови УБС Дмитро Корбутяк у своєму короткому вступному слові відзначив заслуги Українського Братського Союзу в українському громадському житті, зокрема в його діяльності для збереження української національної самобутности.

Обов'язки конферансьє з великим успіхом виконувала досвідчена в цій ділянці Аня Дидик.

Американський державний гимн виконала відома співачка Галина Андреадіс під фортепіянний акомпаньямент проф. Ольги Сушко-Наконечної.

Голова УБС Іван Олексин виступив із промовою, в якій подав коротку історію та підкреслив головні досягнення Союзу, завдання його та пляни на майбутнє.

У першій частині концерту Софія Наконечна і Михайло Губчак проспівали стрілецьку пісню на слова Романа Купчинського „Човен хитається", музичне опрацювання С. Людкевича, та пісню „Люблю дивитись" музика о. О. Нижанківського. Фортепіянний супровід проф. О. Сушко-Наконечної.

Талановита скрипачка Ірина Когут-Ільчишина під фортепіянний акомпаньямент С. Каланан виконала сольо для скрипки „Медитації з Таїс Массенета і „Чардаш" Монті. Г. Андреадіс під фортепіянний акомпаньямент проф. О. Сушко-Наконечної виконала такі музичні твори: „Псалом", слова й музика Б. Барвінського, „Засумуй, трембіто", слова Р. Купчинського, муз. Н. Нижанківського, „Спи, дитинко моя" слова П. Карманського, муз. С. Людкевича. З особливим піднесенням і експресією співачка виконала славнозвісну пісню Володимира Сосюри „Любіть Україну".

У другій частині концерту голова І. Олексин вручив похвальні грамоти двом заслуженим діячам УБС Д. Корбутякові та О. Дерієві, за їх віддану працю для УБС.

Потім священик української православної церкви св. апостола Андрія Первозванного в Силвер Спринґ, Мд., о. Григорій Подгурець виступив з усним привітанням. Далі Вікторія Малик прочитала письмове привітання від президента Роналда Реґена. Письмові привітання від місцевих церковних, наукових та громадських організацій прочитала Аня Дидик.

Микола Франциженко з піднесенням по-мистецьки прочитав поезію Івана Франка „Каменярі".

На закінчення концерту відомий в Америці український ансамбль „Намисто" (керівник Петро Круль, адміністратор Олег Звадюк, співачки—Наталія Захарченко, Віра Звадюк, Марічка Круль, Віра Пилипець і Марта Ясінська) проспівали три пісні сучасних українських композиторів на слова сучасних поетів: „Ой, вербиченько" слова Забашти, муз. Шамо, „Полтавський рушничок" муз. Середи, „Гомін Карпат", муз. Вербицького, обробка П. Круля.

Співом „Ще не вмерла Україна" в інструментальній обробці о. Петра Будного та у виконанні ансамблю „Намисто" закінчився концерт Українського Братського Союзу. Д. М. Корбутяк висловив подяку всім учасникам цього концерту.

Присутні гучними оплесками вітали кожний виступ учасників концерту, зокрема пісню „Любіть Україну" у виконанні Г. Андреадіс та чудові пісні у виконанні ансамблю „Намисто" під керівництвом П. Круля.

Чистий прибуток з концерту—735 дол.—призначено на кампанію проте знеславлення українців.

П. О.

У світлу пам'ять д-ра Н. Лукіяновича

Дня 24-го липня 1985 року відійшов у вічність на 78 році життя сл. п. д-р Нарциз Лукіянович.

Народився він в Чернівцях у сім'ї шкільного діяча й письменника Дениса Лукіяновича. Дитячі роки провів у Львові, де його батько вчив в українській гімназії та був секретарем НТШ, а після Другої світової війни був професором української літератури у Львівському університеті. В батьківському домі доводилось молодому Нарцизові зустрічати багатьох діячів української літератури, науки й мистецтва—Івана Франка, Михайла Грушевського, маляра Івана Труша та інших.

Після складення іспиту зрілости в українській гімназії (філії) у Львові, студіював він медицину на медичному факультеті Львівського університету, де й захистив у 1932 році докторську працю на тему „Умові хвороби і злочинство". Після цього д-р Н. Лукіянович спеціялізувався в неврології і психіятрії у проф. Гальбана в університетській клініці.

Першу приватну лікарську практику почав у Львові, де очолив неврологічний відділ в українській поліклініці і шпиталі „Народної лічниці ім. митрополита Шептицького", а також працював у відомому закладі для умово хворих на Кульпаркові. В 1938 році д-р Лукіянович став примарем невропсихіятричного шпиталю ім. Раппапорта, а в 1940 році став викладачем у медичному інституті.

Під кінець війни виїхав він до Відня, де працював у невропсихіятричному відділі університету і у психіятричному шпиталі Марії Терезієншльосель.

Після війни, опинившись у таборах біженців у південній Австрії, працював він як невропсихіятр для УНРРА.

В 1946 році д-р Лукіянович виїхав до Англії, де став суперінтендантом психіятричного шпиталю для регабілітованих вояків в Брайтон, і працював там аж до кінця існування цього шпиталю, до 1951 року. Опісля вступив до Англійської Служби Здоров'я в Брістолі, Барров Госпітал, а в 1962 році переїхав до Північної Ірляндії, де став лікарем-консультантом в Голивелл Госпітал в Антрім. Крім цього д-р Лукіянович був клінічним вчителем для молодших лікарів при Квінс університеті в Белфаст. Він також заснував сітку клінік під назвою „Чайлд Ґайденс енд Фемілі Терапі" в Баллиміна і Нютонаббей та психіятричну службу в Байтаббей і в школі для глухонімих дітей у Ґрінайленд.

Під час своєї активної і всебічної кар'єри д-р Лукіянович написав понад 33 наукові праці про відношення батьків і дітей, злочинність молоді, парагалюцинаційні явища, парасамогубство, про різні аспекти сексуальних девіяцій, які друкувалися в міжнародних психіятричних журналах.

Д-р Н. Лукіянович був членом Королівського Медичного Товариства, членом Королівського Психіятричного коледжу в Англії та членом НТШ і Українського Лікарського Товариства.

В 1973 році відійшов він на заслужену пенсію та жив у Кембрідж, Англія, до самої смерти, до 1985 року.

Д-р Нарциз Лукіянович, крім своєї професійної і наукової праці, був активним в українській літературі. З молодечих літ захоплювався поезією й сам почав писати ще в шкільні роки. Він дебютував у „Літературно-Науковому Віснику", потім містив свою лірику в літературному журналі „Назустріч". Полонила його уяву постать першого напівлеґендарного нашого князя Олега, що зі своїми хоробрими русичами ходив походом на Царгород. В 1934 році вийшла друком його епічна поема „Князь Олег Віщий" накладом „Ізмараґду", перевидана в Англії 1978 року в повній версії. Там же вийшли друком його ліричні поеми „Вона і ми" і „Сонети", „Пори року", „В незнані зузір'я", „Мандрівки—Зелена Буковина" та „Осінь". В останні роки працював над спогадами, в яких чимало місця присвятив враженням з дитинства та львівському періодові свого життя.

Св. п. д-р Н. Лукіянович

Д-р Нарциз Лукіянович був одружений зі Стефанією Туркевич, композиторкою і доктором музикології яка була надхненням для його творчого життя. Він залишив дочку Святославу-Марію, доктора й викладача психології в Лондонському університеті, зятя Роберта, музиколога, та восьмирічну внучку Шарлету.

Д-р Павло Пундій

Похорон д-ра Г. Лозинського

На грані двох років, 31 грудня, відійшов з цього світу д-р Гринь Лозинський. Тихо і спокійно заснув колишній 18-літній стрілець 8-ої бригади УГАрмії на 85-му році життя. Нові хвороби забирають тепер старших віком, які не можуть встоятись при житті навіть при допомозі модерної медицини.

Покійний не любив слави, не просився за головний стіл, був скромний,солідний і жертвенний громадянин. І хоч українська громада Чикаго відспівала йому „Вічная Пам'ять" під час парастасу, панахиди і в соборі свв. Володимира і Ольги., але люди забувають тих, що відійшли. Приходять нові покоління, та лишається історія чину, історія героїчної 100-тисячної армії, найбільшої збройної сили від часів Мазепи (1644-1709), яка розкаже, що діялося в Україні в 1917-20 роках.

Валка із 23-ох автомобілів відпровадила Покійного на цвинтар, а під час тризни прощали його проф. Антонович від Літературного Фонду, д-р Тим'як від Об'єднання Ветеринарних Лікарів і Степан Куропась від УНСоюзу. Довші промови виголосили в каплиці Музики і Сина інж. Степан Голяш, мгр Орест Городиський і д-р Роман Ткачук, голова Об'єднання Ветеринарних Лікарів. Релігійну обслугу похорону довершили о. Ґаладза і о. митрат Бутринський, парох собору.

Степан Куропась

✝ ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ПАВЛО ГРИНКІВ, член УНС Відд. 385-го Т-ва „Запорозька Січ" в Міннеаполісі, Мінн., помер 28-го липня 1985 року на 88-му році життя. Покійний народився в 1897 році в Новоставці, повіт Бучач, Зах. Україна. Членом УНС став 1951 року. Залишив у смутку дочку Параску Ярославську з дітьми; дочку Марію Нич з мужем Володимиром, дітьми і внуками та дочку Теодору Вельган з мужем Василем і родиною на Україні та дальшу родину на Україні і в Канаді. Похорон відбувся 31-го липня 1985 року на цвинтарі Св. Марії в Міннеаполісі, Мінн.

Вічна Йому Пам'ять!

Мирон Крамарчук, секр.

....

ОКСАНА ПОХОДЖАЙ, член УНС Відд. 153-го ім. Л. Мишуги у Філядельфії, Па., померла 29-го липня 1985 року на 80-му році життя. Нар. 1905 року в селі Вербів, повіт Бережани, Західня Україна. Членом УНС стала 1969 року. Залишила у смутку синів — Григорія з дружиною Анною в ЗСА і Дмитра і Ярослава з родинами в Україні, сестер — Ірину Андрухів, Параскевію Бездух, Марію Стичок і Евдокію Федчишин з родинами в Україні та братів Миколу і Олексу з родинами. Похорон відбувся 3-го серпня 1985 року на цвинтарі св. Марії на Факс Чейсі у Філядельфії, Па.

Вічна Їй Пам'ять!

Управа.

....

МИКОЛА ФЕДИН, член УНС Відд. 397-го ім. св. Ольги у Філядельфії, Па., помер 25-го жовтня 1985 року на 65-му році життя. Нар. 8-го грудня 1920 року в селі Гломча, пов. Сянок Зах. Україна. Членом УНС став 1957 року. Залишив у смутку дружину Анну, доньку Марусю, синів — Володимира, Славка і Михайла з дружинами і дітьми; внуків — Анну, Андрія, Михайлину, Ричарда і Самуїла, та ближчу і дальшу родину на Україні. Похорон відбувся 28-го серпня 1985 року на цвинтарі Св. Марії на Факсчейсі, Абінгтон, Філядельфія, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

М. Нич, секр.

....

МАРІЯ ВОЛШ, член УНС Відд. 70-го Поступового Клюбу в Джерзі Сиги, Н.Дж., померла 7-го вересня 1987 року на 77-му році життя. Нар. 30-го серпня 1908 року в Ню Джерзі. Членом УНС стала в травні 1943 року. Залишила у смутку сина Ричарда і доньку Дольорес Санчез. Похорон відбувся на цвинтарі Гиллсайд в Лингерст, Н.Дж.

Вічна Їй Пам'ять!

Микола Шеремета, секр.

....

НАДІЯ ВЕРБЯНА, член УНС Відд. 14-го Т-ва УСВТ „Ч. Січ" в Нюарку, Н.Дж., померла 9-го серпня 1985 року на 80-му році життя. Нар. 1905 року в Україні. Членом УНС стала 1950 року. Залишила у смутку сина, синову, внуків і дальшу родину. Похорон відбувся на укр. кат. цвинтарі в Гемптонбургу, Н.Й.

Вічна Їй Пам'ять!

М. Отрок, секр.

....

ОЛЕНА КЛЮС, член УНС Відд. 422-го ім. С. Петлюри у Філядельфії, Па., померла 21-го березня 1985 року на 61-му році життя. Нар. 1923 року. Членом УНС стала 1969 року. Залишила у смутку доньку Софію. Похорон відбувся 26-го березня 1985 року на укр. кат. цвинтарі св. Марії на Факс Чейсі у Філядельфії, Па.

Вічна Їй Пам'ять!

Василь Євтушенко, секр.

....

АНДРІЙ РАДЬ, член УНС Відд. 320-го ім. Пресвятої Тройці в Балтиморі, Мд., помер 29-го серпня 1985 року на 60-му році життя. Нар. 1925 року в Сяноку Зах. Україна. Членом УНС став 1949 р. Залишив у смутку брата Івана, братову Любу, племінників Марію, Ігоря, Ореста і Адріяну Радь. Похорон відбувся 2-го вересня 1985 року на укр. кат. цвинтарі св. Михаїла в Балтиморі.

Вічна Йому Пам'ять!

Іван Малько, секр.

....

ІВАН ЛЕВИЦЬКИЙ, член УНС Відд. 153-го ім. Л. Мишуги у Філядельфії, Па., помер 17-го липня 1985 року на 90-му році життя. Нар. 1895 року в селі Іванівка, Зах. Україна. Членом УНС став 1960 року. Залишив у смутку доньок Анну Клос і Уляну Магер. Похорон відбувся 20-го липня 1985 року на укр. кат. цвинтарі св. Марії у Філядельфії, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Юрій Данилів, секр.

КЛОД СПЛЕЙН, член УНС Відд. 164-го ім. М. Грушевського в Бервик, Па., помер 31-го серпня 1985 року на 45-му році життя. Нар. 5-го серпня 1940 року в Блумсберґу, Па. Членом УНС став 1979 року, залишив у смутку дружину Діяну, 3-ох братів і сестру. Похорон відбувся 4-го вересня 1985 року на цвинтарі Пайн Ґров в Бервику, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Тимко Бутрей, секр.

....

ЮЛІЯ ҐАВРАДА, член УНС Відд. 206-го Т-ва „Запорозька Січ" у Вунсокеті, Р. Ай., померла 3-го вересня 1985 року на 92-му році життя. Нар. 21-го грудня 1892 року в Західній Україні. Членом УНС став 1930 року. Залишив у смутку сина Ґабріела, доньок Ненсі Мор і Марію, вісім внуків і 19 правнуків. Похорон відбувся 6-го вересня 1985 року на укр. кат. цвинтарі св. Михаїла в Блекстоні, Масс.

Вічна Їй Пам'ять!

Л. Гардінк, секр.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 19-го СІЧНЯ 1986 р.

Лудлов, Масс. — Збори 253 Відділу УНС відбудуться о годині 2-ій по пол. в залі української католицької церкви. По зборах вибір делеґата на 31-шу Конвенцію УНС. Приявність усіх членів обов'язкова.

С. Михайлишин